

काठमाडौं । नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणमा नेपाली कांग्रेसका नेता तथा पूर्व गृहमन्त्री बालकृष्ण खाणसहित उनका स्वकीय सचिव नरेन्द्र केसी पक्राउ परेका छन् ।

खाणलाई बुधवार बिहान घटनाको अनुसन्धान गरिरहेको महानगरीय प्रहरीको विशेष टोलीले उनकै निवासबाट पक्राउ गरेको हो । अनुसन्धान टोलीले

खाण र उनका सहयोगी स्वकीय सचिव केसीलाई पक्राउ गरेको हो । केसी गृहमन्त्रीका सहयोगीका रूपमा सक्रिय रहेका थिए । नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणमा समातिएका अभियुक्तहरूले खाणपत्नी मञ्जुलाई ६ करोड रूपैयाँ बुझाएको अडियो बाहिरिएको थियो । यद्यपी त्यो अडियोको बाँकी सातौं पृष्ठमा

प्रचण्ड सरकार ढाल्न यस्तो चलखेल

काठमाडौं । प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड नेतृत्वको सरकार ढाल्न ठूलै शक्ति लागेको छ । उनी स्वयंले यसको छनक पाएर त्यस्तो खतरा औल्याइसकेका छन् । प्रचण्डको अहिलेसम्म भारत भ्रमण टुंगो छैन । आज हुन्छ भौलि हुन्छ भन्दाभन्दै समय घर्किइसकेको छ । उनको सरकार नै धरमराइसकेको विश्लेषण भइरहेको छ । त्यसैले पनि प्रचण्डले हाइप्रोफाइल भ्रष्टाचारीको फाइल खोलेर आफ्नो कार्यकाललाई स्वर्णिम बनाउन खोजेका छन् । यसले सत्ता ढाल्न खोजे जो कसैको सातो गएको छ ।

प्रचण्डले हाइप्रोफाइल भ्रष्टाचारीलाई जेल कोच्ने

त्यसो त प्रचण्डलाई सांसदहरूको समर्थन निरन्तर घट्दो छ । १० पौषमा उनी बहुमत सांसदको समर्थन पाएसँगै प्रधानमन्त्री नियुक्त भएका थिए । पहिलो पटक विश्वासको मत लिँदा २ जना सांसद बाहेक सबैको समर्थन लिन सके । प्रचण्डले फेरि सत्ता समिकरण बदले । नेकपा एमालेसँगको गठबन्धन तोडे । त्यसपछि सरकारसँग रहेको बढी सांसदहरूको समर्थन पनि घट्न पुग्यो ।

काठमाडौं । प्रधानमन्त्री प्रचण्ड भ्रष्टाचारीविरुद्ध आक्रामक बनेका छन् । उनले धमाधम भ्रष्टाचारीको फाइल खोल्न लगाएका छन् । हाइप्रोफाइल भ्रष्टाचारीलाई खोजीखोजी जेल कोच्ने गरी सक्रियता बढाएका छन् । नक्कली भुटानी शरणार्थी बनाएर अमेरिका पठाउने भन्दै ठूलो रकम उठाउने गिरोहसम्बन्धी अनुसन्धान जटिल बाँकी सातौं पृष्ठमा

नेकपा एमाले र राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी प्रतिपक्षमा पुग्यो । प्रचण्डले फेरि विश्वासको मत लिए । उनलाई नेपाली कांग्रेस, नेकपा माओवादी केन्द्र, नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टी, जनता समाजवादी पार्टी, जनमत पार्टी, लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी, नागरिक उन्मुक्ति पार्टी, जनमोर्चा नेपालको मात्र नभई राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीको पनि समर्थन प्राप्त भयो ।

प्रचण्डले १० पौषमा प्रधानमन्त्री भएपछि विस्तारै सांसदहरूको समर्थन बढाउन सकेका थिए । यतिसम्मकी सरकार बाहिरबाट पनि भारी समर्थन प्राप्त भयो ।

२६ पौषमा प्रचण्डले २७ सदस्यीय संसदमा २६८ सांसदको समर्थन पाएका थिए । २ जना मात्र विपक्षीमा थिए । ६ चैत्रमा विश्वासको मत लिँदा १७२ सांसदबाट विश्वासको मत पाए । ८९ सांसद विपक्षमा उभिए । २२ वैशाखबाट भने सरकार बाहिरबाट समर्थन गरेको रास्वपाले समर्थन फिर्ता लिएको छ । अब प्रचण्ड सरकारलाई ९ दलको १५८ र २ स्वतन्त्र गरी १६० सांसदको समर्थन प्राप्त छ । विपक्षमा चार दलका बाँकी सातौं पृष्ठमा

आईजीपीको नाममा प्रहरीका सरुवा बढुवामा हावी हुँदै सुधाकर

काठमाडौं । ज्येष्ठताका आधारमा नेपाल प्रहरीको महानिरीक्षक नियुक्त भएका बसन्तबहादुर कुँवरलाई संगठनभित्र राम्रो छवि भएका अधिकृतका रूपमा लिने गरिन्छ । तर, पदमा पुगिसकेपछि आफ्ना वरिपरि कस्ता मानिस भूमिरहेका छन्, तिनले के के गलत फाइदा उठाइरहेका छन् भन्ने हेक्का उनले राख्न सक्दैनन् भन्ने कुरा हालै जिल्ला प्रहरी कार्यालय गुल्मीको भवन उद्घाटनदेखि जन्म जिल्ला अर्घाखाँचीलगायतको भ्रमणमा उनीसँग कुम जोडेर हिँड्ने एकाध पात्रको चुरीफुरीले देखाएको छ ।

आईजीपी गुल्मी जाँदा सोही कार्यक्रममा गएका सुरक्षा न्युज नेटवर्कका पत्रकार मदनबाबु भण्डारी फर्किदा भने घर जानै नपाइ काठमाडौं विमानस्थलबाटै पक्राउ परे । सरकारी कारागारत कीर्ते गरेको उजुरीको आधारमा भण्डारीलाई पक्राउ गरी अनुसन्धान थालिएको जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौंले जनाएको छ । त्यस्तै पत्रकारको भेषका विचौलिया राजेश बुढाथोकी पनि गुल्मी गएका थिए । राजेश सुधाकरका रूपमा

चिनाउने उनी यसअघिका आईजीपी धिरजप्रताप सिंहको कार्यकालमा चर्चामा आएका थिए ।

राजेशको जन्मदिनमा तत्कालीन आईजीपी सिंह नै उच्च प्रहरी अधिकारीहरूको बथान बोकेर नेपाल पुलिस क्लब भूट्टीमण्डपमा केक काट्न गएको विषय आलोचित भएको थियो । तिनै सुधाकर हालका आईजीपी बसन्त कुँवरको नाममा प्रहरीका सरुवा बढुवामा हावी हुने गरेका छन् । कुँवर आईजीपी नियुक्त भएपछि, दही खुवाएका तस्वीर समेत सुधाकरले सामाजिक संजाल फेसबुकमा राखेका थिए । सुधाकरको आईजीपी निवासमा सहजै पहुँच रहेको उनले दही खुवाएको घटनाबाटै देखिएको छ । आईजीपी कुँवरसँग कुममा कुम बाँकी सातौं पृष्ठमा

कांग्रेसमा फुटको कालो बादल मडारिँदै

काठमाडौं । नातावाद, कृपावादले नेपाली कांग्रेस थलिएको छ । नेतृत्व जे गर्दा पनि जनताले सहन्छन् भन्ने भ्रममा पर्दा कार्यकर्ता नै धमाधम कांग्रेस छाड्न थालेका छन् । यसले नेपालमा लामो इतिहास बोकेको पार्टी नेपाली कांग्रेसमाथि नयाँ संकट देखिएको छ । नयाँ दल तथा स्वतन्त्रहरूको पक्षमा लहर आउँदा कांग्रेसमा पहिरो जान थालेको छ । यस्तो अवस्था बीच महामन्त्री गगन थापाले पार्टी नेतृत्वलाई दिएको चेतावनीले तरंग ल्याएको छ ।

मन्त्रीमा देउवा र कोइरालाको एकलौटी

काठमाडौं । नेपाली कांग्रेसका दुई शीर्ष नेताले सरकारमा मन्त्री पठाउँदा आ-आफ्नो समूहमा एकलौटी गरेका छन् । सभापति शेरबहादुर देउवा र नेता डा. शेरबहादुर कोइरालाले सरकारमा मन्त्री पठाउँदा आ-बाँकी सातौं पृष्ठमा

हावी हुँदा कांग्रेसमा विद्रोहको लहर नै आउने खतरा देखिइसकेको छ । यसलाई रोक्न सभापति शेरबहादुर देउवाले ठोस कदम चाल्न डाकेको बैठकमा गगन थापाले आक्रोश पोखे । उनले सामाजिक सञ्जालमा अति भइसकेको भन्दै कडा कदम चाल्ने चेतावनी समेत दिए । थापाको पछिल्लो अभिव्यक्तिले राजनीति थप तरंगित बनेको छ । आइतबार बेलुकी सामाजिक सञ्जालमा पार्टी बाँकी सातौं पृष्ठमा

चीनद्वारा नेपाली पर्यटन व्यवसायीको पेटमा लात

काठमाडौं । कोरोनापछि नेपाली पर्यटन व्यवसायीका लागि आशा गरिएको क्षेत्रमा धक्का पुग्ने देखिएको छ । विशेषगरी नेपालको बाटोबाट तिब्बतको कैलाश मानसरोवरको यात्रामा पर्यटन व्यवसायी मनगो कर्माई हुने आशामा थिए । तर, चीनले कैलाश मानसरोवर यात्रालाई कठिन बनाइदिए पछि समस्या देखिएको हो ।

तीर्थ यात्रीलाई रोक्न खोजेको विश्लेषण हुन थालेको छ । ट्राभल एजेन्सीहरूले यात्रीका लागि नियम सहज बनाउन पहल थालेका छन् । ट्रेकिङ एजेन्सी एशोशिएसन अफ नेपाल र एशोशिएसन अफ कैलाश टुर अपरेटर्स नेपालले चिनियाँ राजदूत चैन सोङलाई ध्यानाकर्षण पत्र समेत पठाएका छन् ।

यतिसम्मकी चीनले भारतीय तीर्थयात्रीका लागि यात्रा शुल्क अन्य देशका पर्यटकको भन्दा बढी राखेको विषय ध्यानाकर्षण पत्रमा उल्लेख छ । भारतका पर्यटक तिब्बत जाने अनुमतिका लागि नयाँ दिल्लीमै भीसा बाँकी सातौं पृष्ठमा

राष्ट्रपतिलाई फकाउन आचार्यलाई मन्त्री

काठमाडौं । राजनीति निरन्तरतासँगै भाग्यको पनि खेल हो । त्यस्तै भएको छ सुरेन्द्र आचार्यको जीवनमा । लुम्बिनी प्रदेशमा अधिल्लो प्रदेश संसदको कार्यकालमा राज्यमन्त्रीसम्म बनेका सुरेन्द्र आचार्यले छलाउ मारेका छन् । उनी महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्री बनाइएका छन् । उनलाई वफादारीको पुरस्कार मिलेको छ मन्त्री पद । कांग्रेसले ८ मन्त्रालय मात्र पाउने भनिएकोमा आचार्यलाई पनि थपिनुमा ठूलै रहस्य छ । नागरिकता विधेयक पारित गर्ने प्रचण्डको रणनीतिअन्तर्गत बाँकी सातौं पृष्ठमा

दर्ता नै नभएको भीआईपी स्या एण्ड हेल्थ क्लवमा खुलेशाम यौन धन्दा

काठमाडौं । दर्ता नै नभएको भीआईपी स्या एण्ड हेल्थ क्लव संचालन हुँदै आएको समाचार खोजतलासले पत्ता लगाएको छ ।

दर्ता नै नभएको सो स्पामा कलिला १७ वर्ष मुनिका किशोरीहरूलाई प्रयोग गरी सामाजिक सञ्जाल टिकटक लाइभमा देखाई ग्राहकलाई लोभ्याई

भीआईपी स्पामा यौन धन्दा सञ्चालन भइरहेको तथ्य खुल्न आएको हो । यसरी खुल्लम खुल्ला दर्ता नै नगरी कलिला

बालबालिकादेखि लिएर किशोरीहरूलाई प्रयोग गर्दै यौनजन्य गतिविधि गराउँदै आएको सो स्पालाई किन कारवाहीको दायरामा ल्याउने निकायले चासो देखाएको छैन ? कतै स्पामा संचालकले कारवाही गर्ने निकायका अधिकारीहरूलाई स्पामो मज्जा दिलाउनुका साथै हप्ते बुझाएर उनीहरूले कानमा तेल हालेर बसेका त होइनन् भन्ने प्रश्न उठेको छ । बाँकी सातौं पृष्ठमा

पशुपति मन्दिरको नाममा पाइला-पाइलामा आर्थिक अनियमितता

काठमाडौं । हिन्दू धर्मावलम्बीको आस्थाको केन्द्र पशुपतिनाथ मन्दिरको नाममा पाइला-पाइलामा आर्थिक अनियमितता हुने गरेको तथ्यहरू सार्वजनिक सार्वजनिक हुँदै आइरहेका छन् ।

पशुपतिनाथ मन्दिरको नियामक निकाय पशुपति क्षेत्र विकास कोषका नेतृत्व र कर्मचारीको मिलेमेलमा हरेक काममा अनियमितता हुँदै आएको छ । पछिल्लो समय 'धर्मशाला'को नाममा समेत आर्थिक अनियमितता भएको तथ्य फेला परेको छ ।

गौशालाबाट पशुपतिनाथ मन्दिरतर्फ जाँदा ओरालो सकिएपछि एक धर्मशाला भेटिन्छ । त्यो धर्मशालाको नाम 'वनकाली धर्मशाला' । सोही धर्मशालाको नाममा समेत पशुपति क्षेत्र विकास कोषका नेतृत्व र कर्मचारीले आर्थिक अनियमितता गरेको पाइएको छ ।

कोषले वनकाली धर्मशालालाई २०६८ माघ १ गतेबाट पाँच वर्षका लागि देवी कन्सल्टेन्सी प्रा.लि.लाई भाडामा दिएको थियो । कोष र देवी कन्सल्टेन्सीबीच भएको सम्झौताअनुसार कन्सल्टेन्सीले मासिक २ लाख ५१ हजार ५५५ रुपैयाँ भाडा तिर्नुपर्ने थियो । तर, अहिलेसम्म देवी कन्सल्टेन्सीले कोषलाई एक रुपैयाँ पनि बुझाएको छैन । आश्चर्यको कुरा के छ भने पाँच वर्षसम्म व्यवसाय गरेको देवीलाई कोषका पदाधिकारीले एक पैसा पनि नलिई उन्मुक्ति दिएका छन् ।

कोष र देवी कन्सल्टेन्सीबीच पाँच वर्षका लागि भएको सम्झौता पुस मसान्त २०७३ मा समाप्त भयो । यो अवधिभित्रमा देवी कन्सल्टेन्सीले कोषलाई सम्झौताअनुसार भाडा बापत १ करोड ८९ लाख ११ हजार ९६० रुपैयाँ बुझाउनुपर्ने थियो । तर, कोषले एक पैसा पनि नलिई देवीलाई उन्मुक्ति दिएको छ ।

कोष र देवीबीच दोस्रो वर्ष १०, तेस्रो वर्ष २०, चौथो वर्ष ३० र पाँचौँ वर्ष ४० प्रतिशत भाडा वृद्धि गर्ने सम्झौता भएको थियो । सम्झौताअनुसार पाँच वर्षमा देवी कन्सल्टेन्सीले कोषलाई बुझाउनुपर्ने रकम १ करोड ८९ लाख ११ हजार ९६० रुपैयाँ हुन्छ ।

कोष र देवी कन्सल्टेन्सीबीच भएको

सम्झौताको १९ नम्बर सर्तमा भाडा तिर्ने समय र समयमा नतिरे जरिवाना तथा सम्झौता खारेजीसम्मको व्यवस्था गरिएको छ ।

सम्झौताअनुसार देवीले महिनाको ७ गतेभित्र भाडा तिर्नुपर्ने छ । ७ गते भुक्तानी नगरे सोही महिनाको २५ गतेभित्रमा १० प्रतिशत जरिवानासहित भुक्तानी गर्ने र २५ गते पनि भुक्तानी नगरे कोषले एकनौठी ढङ्गले सम्झौता तोड्न सक्ने सम्झौतामा उल्लेख छ ।

भाडा असुलबारे यसरी सम्झौतामै अति कडा व्यवस्था गरिए पनि कोषका पदाधिकारी र कर्मचारीले पाँच वर्षसम्म एक रुपैयाँ पनि भाडा नलिई देवी कन्सल्टेन्सीलाई व्यवसाय गर्न दिएको देखिन्छ ।

देवीसँगको सम्झौतामै स्पष्टसँग भाडा उठाउनेबारे उल्लेख गरिए पनि कोषका पदाधिकारी र जिम्मेवार कर्मचारीले आर्थिक चलखेलका आधारमा भाडा नउठाएको आरोप लाग्ने गरेको छ ।

देवी कन्सल्टेन्सीलाई भाडा नउठाई उन्मुक्ति दिएका कोषका पदाधिकारीले सरकारलाई समेत गुमराहामा राखेको भेटिएको छ । कोषका तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक रमेश उप्रेतीले २०७४ वैशाख १३ गते भाडा बापत एक रुपैयाँ पनि नबुझाएको देवी कन्सल्टेन्सीलाई तीन दिनभित्र सामान लैजान अनुमति दिन सिफारिस गरेका थिए । कार्यकारी निर्देशक उप्रेतीको सिफारिसलाई नै सदर गर्दै तत्कालीन सदस्य सचिव डा. गोविन्द टण्डनले बिना रोकतोका सामान लैजान अनुमति दिए ।

करोडौँ रकम नबुझाएको देवीबाट भाडा बापतको रकम असुल गर्नुपर्नेमा रकम नै असुल नगरी सामान लैजान दिइएको घटनाले यहाँ ठूलो आर्थिक चलखेल भएको सहजै पुष्टि हुन्छ । त्यति मात्र होइन, कोषका तत्कालीन कार्यकारी

निर्देशक उप्रेती र सदस्य सचिव टण्डनले सरकारलाई समेत गुमराहामा राखे काम गरेका छन् ।

२०७४ वैशाख १३ मा देवीलाई सामान लैजान अनुमति दिएको कोषले तीन महिनापछि अर्थात् २०७४ असार २३ गते 'सरकारी बाँकी सरह असुल उपर गर्नेतर्फ कारवाही गरिदिनु' भन्दै संस्कृति पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयलाई पत्र लेखेको भेटिएको छ । त्यति मात्र नभएर, सम्झौता अनुसारको भाडा रकम र कोषले मन्त्रालयलाई असुल उपर गरिदिन भनी लेखेको पत्रको रकममा समेत फरक पाइएको छ । सिधा हिसाबमा देवीले कोषलाई तिर्नुपर्ने रकम १ करोड ८९ लाख ११ हजार ९६० रुपैयाँ हुन्छ । तर, कोषले भने १ करोड ३ लाख ९९ लाख ५९२ रुपैयाँ मात्र उठाउन बाँकी रहेको उल्लेख गरेको छ ।

कोष र देवी कन्सल्टेन्सीबीच भाडा सम्झौताको मितिमै समेत गडबड भेटिएको छ । सम्झौता पत्रमा दोस्रो पक्ष अर्थात् देवी कन्सल्टेन्सीको तर्फबाट गजेन्द्र थपलियाले २०६८ पुस २० गते हस्ताक्षर गरेका छन् । त्यसैगरी, कोषको तर्फबाट तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक रमेश उप्रेतीले २०६८ पुस २२ गते

अर्थात् दुई दिन पछि मात्र हस्ताक्षर गरेका छन् ।

यसविचमा कोषले २०६८ पुस २५ गते देवीलाई पत्र लेखेर २०७९ पुस २० गतेको सम्झौताअनुसार धर्मशाला सञ्चालन गर्न कार्यदेश दिएको उल्लेख गरिएको छ । तर, पहिलो पक्ष अर्थात् कोषको तर्फबाट कार्यकारी निर्देशक उप्रेतीले दुई दिन पछि मात्र हस्ताक्षर गरेको भएपनि कोषले भने २०७९ पुस २० गतेलाई नै सम्झौता मिति मानेको छ ।

देवीलाई वनकाली भवन भाडामा दिने सन्दर्भमा आर्थिक लेनदेन नमिलेका कारण कोषका तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक उप्रेतीले दुई दिनपछि मात्र सम्झौतामा हस्ताक्षर गरेको आरोप लाग्ने गरेको छ ।

धर्मशाला भाडामा लिएका व्यक्तिले भाडा नबुझाई सम्झौताको अवधि सकिएपछि कोषले यस विषयमा अध्ययन गर्न अध्ययन कार्यटोली गठन गरेको थियो । कोषका परिषद् सदस्य उद्धवप्रसाद बडालको संयोजकत्वमा गठित अध्ययन कार्यटोलीमा परिषद् सदस्य देवीप्रसाद बराल र पूर्णबहादुर जेठारा सदस्य छन् । अध्ययन टोलीले वनकाली धर्मशालासहित पर्यटन सूचना केन्द्र (

प्राणनाथ क्याफे)समेतले भाडा नतिरेको बारे अध्ययन गर्ने कार्यदेश पाएको थियो ।

कार्यटोलीले यी दुवै संरचना व्यावसायिक सञ्चालनका क्रममा सम्झौताअनुसार भाडा नतिरेको बारे अध्ययन सकेर वर्तमान सदस्य सचिव डा. मिलनकुमार थापा संयोजक रहेको कार्यसम्पादन समितिलाई प्रतिवेदन बुझाइसकेको छ ।

अध्ययन कार्यटोलीले तयार पारेको प्रतिवेदन कोषको सञ्चालक परिषद् बैठकमा कारवाहीका लागि लैजाने कार्यसम्पादन समितिको बैठकले निर्णय गरेको थियो । तर, यो

अनियमिततामा आफू पनि पार्ने डरले सदस्य सचिव थापाले सञ्चालक परिषद्को बैठकमा प्रतिवेदन लैजान नमानेको आरोप लाग्ने गरेको छ ।

वनकाली धर्मशाला भाडा प्रकरणमा तत्कालीन सदस्य सचिव डा. गोविन्द टण्डन, सोही समयका कार्यकारी निर्देशक रमेश उप्रेती, त्यसपछिका सदस्य सचिव डा. प्रदीप ढकाल, त्यो समयका कोषाध्यक्ष तथा हालका सदस्य सचिव डा. मिलनकुमार थापाको संलग्नता स्पष्ट देखिन्छ ।

वनकाली धर्मशाला भाडामा दिने निर्णय र सम्झौता टण्डन र उप्रेतीको पालामा भएको थियो । यी दुई, एक रुपैयाँ पनि भाडा नउठाई देवीलाई उन्मुक्ति दिएर पशुपतिबाट विदा भए ।

त्यसपछि ढकाल सदस्य सचिव र थापा कोषाध्यक्षको जिम्मेवारीमा आए । उनीहरूले सम्झौताअनुसार भाडा उठाउनुपर्नेमा उल्टै राज्यलाई नै गुमराहामा राखेर देवी कन्सल्टेन्सीलाई उन्मुक्ति दिए ।

वनकाली धर्मशाला कोषले नै सञ्चालन गरेको अवस्थामा देश तथा विदेशबाट आउने दर्शनार्थीले सस्तो मूल्यमा खान र बास बस्न पाउने व्यवस्था थियो । तर, आर्थिक प्रलोभनमा परेर

कोषका तत्कालीन नेतृत्व र कर्मचारीले दर्शनार्थीको सेवालालाई लात मार्दै पैसा कमाउने योजनासहित भाडामा दिएका थिए ।

पाँच वर्षसम्म वनकाली धर्मशाला चलाएको देवी कन्सल्टेन्सी करोडौँ कमाएर भागिसकेको छ । देवीले पैसा नतिरेको नाममा बन्द गरिएको धर्मशाला अहिले बन्द छ । धर्मशाला बन्द हुँदा देश विदेशबाट आउने पशुपतिको दर्शनार्थी महँगो मूल्य तिरेर होटलहरूमा बस्न बाध्य छन् ।

वनकाली धर्मशाला भाडामा दिने निर्णय र सम्झौता गर्ने तत्कालीन कार्यकारी निर्देशक रमेश उप्रेतीले पशुपतिनाथ मन्दिर आसपासमै भव्य होटल खोलेका छन् ।

धर्मशाला बन्द भएसँगै आजभोलि देश विदेशबाट आउने दर्शनार्थीलाई उप्रेतीकै होटलमा लैजाने गरिएको छ । स्रोतका अनुसार कोषका वर्तमान नेतृत्व र कर्मचारीसँग मिलेर उप्रेतीले पशुपति मन्दिर क्षेत्रमा आफ्नो होटलको प्रचार गर्न कर्मचारी खटाएका छन् ।

देवी कन्सल्टेन्सीले भाडा नतिरेपछि बन्द रहेको वनकाली धर्मशाला पुनः सञ्चालनका लागि कोषले आर्थिक वर्ष २०७९-८० मा बजेट विनियोजन गरेको थियो । तर, धर्मशाला पुनःनिर्माण र पुनः सञ्चालनका लागि बजेट विनियोजन भए पनि कोषले केही काम अगाडि बढाएको छैन ।

स्रोतका अनुसार वर्तमान कार्यकारी निर्देशक डा. घनश्याम खतिवडा र सार्वजनिक खरिद महाशाखाका प्रमुख रेवतीरमण अधिकारी पुनः निर्माणका लागि दातु निकायको खोजीमा जुटेका छन् ।

परिषद्ले पारित गरेको नीति तथा कार्यक्रमअनुसार धर्मशालाको पुनः निर्माण र पुनःसञ्चालनमा जुटनुपर्नेमा अनियमितता गर्न सहज हुने भन्दै दातु निकायको खोजीमा जुटेको आरोप लाग्ने गरेको छ ।

पशुपति क्षेत्र विकास कोषमा आर्थिक अभाव छैन । कोष आफैले पनि धर्मशालाको पुनः निर्माण गर्न सक्छ । तर, आफैले पुनः निर्माण गर्नसक्ने धर्मशालाका लागि दाता खोजिनुले पनि अनेक आशङ्का उब्जाएको छ ।

अयोग्य लडाकुलाई दिने भनिएको रकम मिलाएर खान खोजिएको आशंका

रुपन्देही । सरकारले माओवादीको सशस्त्र युद्धमा सहभागी भएर शान्ति प्रक्रियामा आउनुअघि सेना समायोजनमा अयोग्य लडाकुलाई दुई लाखका दरले रकम बाँड्ने निर्णयलाई तत्कालीन समयमा विशेष जिम्मेवारी पाएका केही लडाकुले माओवादीका केही नेताहरूको कमाउने खेलो भएको आशंका गरेका छन् ।

उनीहरूले यसअघि पनि आफ्नो नाममा आएको यस्तो रकम पार्टीका शीर्ष नेताहरू मिलेर जबरजस्ती लगेको आरोप लगाउँदै अहिले पनि अयोग्य लडाकुको नाममा आएको रकम सम्बन्धित व्यक्तिले पाउने विषयमा आशंका गरेका छन् ।

उनीहरूले तत्कालीन समयमा माओवादी रहेका ती लडाकुहरूमध्ये धेरै अहिले पार्टीको सम्पर्कमा नरहेको, यसअघि पनि पार्टीका शीर्ष नेताहरूले कागजी प्रक्रिया मिलाएर आफ्नो नामको रकम निकालेर लगेकाले अहिले पनि त्यसैगरी नेताहरूको कमाउने खेलो हुनसक्ने भन्दै विरोध गरेका छन् ।

उनीहरूले वर्गीय समानताका लागि लडेका योद्धाहरूको अपमान हुनेगरी अनावश्यक रूपमा कागज मिलाएर रकम निकालेको बताउँदै अब पनि त्यसैगरी हुनसक्ने भएकाले सबैलाई सचेत हुन आग्रह गरेका छन् ।

जनमुक्ति सेनामा लामो समय काम गरेका र तत्कालीन समयमा विभिन्न आक्रमणको मोर्चामा सहभागी भएका नारायण खनालले पटक-पटक योद्धाहरूलाई धोका दिएको नेतृत्वले अहिले पनि भावनामा खेलेर कमाउने धन्दामा लागेको आरोप लगाए ।

'पहिले पनि कसैले पनि पूरा रकम पाएका हैनन् । अहिले पनि पाउनेवाला छैनन्, मेरो पनि हस्ताक्षर

गराएर रकम दिएनन्, सबै किर्ते हस्ताक्षर गरेर खाए, लडाकुको नाममा आएको ३५ अरब रकम घोटलाको छानबिन नै भएन, अमिक शेरचनको संयोजकत्वमा बनेको आयोगको यथार्थ रिपोर्ट सार्वजनिक नै भएन', उनले भने ।

'साम्यवादी व्यवस्थाका लागि लडेका योद्धाहरूको भावनामा खेल्ने काम भएको छ, अहिले पनि यिनीहरूको नाममा १ अरब ८० करोड रकम निकालेर त्यसैगरी पार्टीका नेताहरूले कागजी प्रक्रिया मिलाएर पहिले जसरी खान खोजेहुन्', उनले भने, 'ज्यानको बाजी लगाएर लडेका हामीलाई केही लाख दिने भनेर चित्त बुझाउने तर हातमा नदिने प्रपञ्च हो, सबै लडाकुले विवेक पुराएर बोल्न जरुरी छ ।'

माओवादी सेनाका वटालियन कमिसार बनेका बालकराम बुढाले सैद्धान्तिक, राजनीतिक, वैचारिक एवम् संगठक कमिसार कमाण्डर जितिलाई बाहिर राखेर २१ डिभिजन बनाउने कपटपूर्ण खेल भएदेखि नै वास्तविक लडाकुहरूको अपमान शुरु भएको बताउँछन् ।

'प्रचण्डदेखि तत्कालीन डेप्युटी कमाण्डर

र पिएलए क्याम्पका कमाण्डर मिलेर करोडौँ भ्राम पारे, अहिले पनि नाम जनमुक्ति सेना आएको पहिलेकै नेताहरूलाई बनाउन थालिएको हो', उनले भनेका छन् ।

यो विषयमा भापाका सागर कँडेलले सम्बन्धित लडाकुहरूको हातमा यो रकम नपर्ने भएकाले उनीहरूको हातमा निशर्त पुग्ने ग्यारेन्टी भएमा मात्रै वितरण गर्नुपर्ने बताउँदै लडाकुको नाममा ल डाँकु-कानूनी डाका)ले भ्राम पार्न नदिनेगरी योजना बनाउनुपर्ने सुझाव दिएका छन् ।

माओवादी नेतृ छमकुमारी खनाल चिनारीले भने लडाकुको विषय शान्ति प्रक्रियाका अंग भएकाले यसमा पूर्वाग्रह राखेर धारणा बनाउन नहुने बताउँदै सेना समायोजन, अवकाश, बहिर्गमितीको व्यवस्था टीआरसीमार्फत हुने भएकाले धेरै आशंका गर्न नहुने बताउँछन् ।

माओवादी केन्द्रीय सदस्य विनोद पहाडीले माओवादी सेनाको लगानीकै कारण अहिलेको व्यवस्था आएको र उनीहरूको योगदानको सम्मानमा अहिलेको निर्णय भएको बताउँदै यसको विरोध माओवादी छाडेकाहरूबाट मात्र आएको दावी गरे ।

'सरकारले कार्यविधि बनाएको छ,

त्यतिवेला लडेको मान्छे जुनसुकै पार्टीमा भएपनि अनर्भिनको रेकर्डका आधारमा पाउने हो, कुनै कारण मृत्यु भएको भए हकवालाले पाउने कार्यविधि छ, सिधै खातामा जानेगरी व्यवस्था हुने भनिएको धेरै आशंका गर्न हुँदैन', उनले भने ।

राष्ट्रसंघीय मिसन (अनर्भिन)ले सुरुमा ३२ हजार २ सय ५० लडाकु र ३ हजार ४ सय ७५ हतियार दर्ता गरेको थियो । दर्ता भएकामध्ये ८ हजार ६ सय ४० जना दोस्रो चरणको प्रमाणीकरणमा सहभागी नै नभएपछि उनीहरू स्वतः अयोग्य ठहरिए ।

युद्धविराम आचारसंहिता जारी भइसकेपछि लडाकुमा भर्ना भएका र उमेर कम रहेका कारण ४ हजार ८ जना दोस्रो चरणको प्रमाणीकरणमा अयोग्य घोषित भए । तिमध्ये २ हजार ९ सय ७३ जना १८ वर्षमुनिका थिए । अन्ततः १९ हजार ६ सय २ जनालाई वास्तविक लडाकु घोषणा गरियो । उनीहरूमध्ये ३ हजार ८ सय ४६ जना महिला थिए ।

यसरी हिसाब गर्दा जम्मा दर्ता भएका मध्येबाट प्रमाणीकरणमा अनावश्यक प्रश्न सोधेको भन्दै दोस्रो चरणको प्रमाणीकरणमा सहभागी नभएका ८ हजार ६४०, युद्धविराम आचारसंहिता जारी भइसकेपछि लडाकुमा भर्ना भएका र उमेर कम रहेका कारण ४ हजार ८ जना गरेर जम्मा १९ हजार ६४८ जना अयोग्य लडाकु दुई लाख राहत पाउनु योग्य देखिएका छन् ।

यसको हिसावकिताब गर्दा पूर्वअयोग्य लडाकुका लागि मात्रै सरकारले दुई अर्ब ५२ करोड वितरण गर्नुपर्नेछ । तर माओवादी नेताहरूमा वास्तविक अयोग्य लडाकुको तथ्यांकका बारेमा अझैपनि अलमल छ ।

सुमेरुका सेभिङ्गका पूर्व अध्यक्ष महर्जनले आफ्नो शेयर कार्यसमितिलाई दिने

ललितपुर । सुमेरु सेभिङ्ग एण्ड क्रेडिट को-अपरेटिभबाट पाँच वर्ष अगाडि अध्यक्ष हेमराज दाहाललगायतका संचालक समितिलाई सम्पूर्ण दायित्व बहन गर्न गरी जिम्मेवारी दिनुभएका पूर्व अध्यक्ष भरत महर्जनले आफ्नो बाँकी रहेको शेयर पनि उनीहरूलाई नै दिने जानकारी गराउनुभएको छ ।

महर्जनले धापाखेल अस्पताल, सुमेरु सिटी अस्पताल, एशियन कलेज फर एडभान्स स्टडीज र शंकरपुर कलेजमा रहेको जम्मा २५ प्रतिशत शेयर संचालक समितिलाई दिई आफू विशुद्धरूपमा समाजसेवामा लाग्ने जानकारी गराउनुभएको छ ।

आफ्नो व्यक्तिगत कामको सिलसिलामा विदेशमा रहनुभएका महर्जनले जम्मा २५ प्रतिशत रहेको शेयर पनि संचालक समितिलाई दिई आगामी दिनमा नाफामूलक संस्थामा आवद्ध नरही देश र जनताको सेवा गर्ने उद्देश्यका साथ अगाडि बढ्दै जाने पनि जानकारी गराउनुभएको हो ।

गौन दुर्व्यवहार सम्बन्धी मुद्दामा ट्रम्प दोषी ठहर, पीडितलाई ५० लाख डलर क्षतिपूर्ति दिन आदेश

काठमाडौं, २७ वैशाख । अमेरिकी पूर्वराष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प यौन दुर्व्यवहार सम्बन्धी एक मुद्दामा दोषी ठहरिएका छन् । उनलाई न्युयोर्कको सिभिल कोर्टले यौन दुर्व्यवहारमा दोषी ठहर्याउँदै पीडितलाई क्षतिपूर्ति वाफत ५० लाख डलर दिनुपर्ने फैसला सुनाएको हो ।

एक म्यागेजिनकी लेखिका ई. जीन केरलले सन् १९९० मा ट्रम्पले आफूलाई यौन दुर्व्यवहार गरेको आरोप लगाएकी थिइन् । साथै उनले आफ्नो मानहानी समेत गरेको आरोप ट्रम्पमाथि लगाएकी थिइन् । सोही मुद्दामा ट्रम्पलाई दोषी ठहर्याएको बीबीसीले जनाएको छ । ट्रम्पले एक डिपार्टमेन्टल स्टोरको ड्रेसिङ रुममा आफूलाई बलात्कार गरेको भन्ने केरलको आरोपमा भने अदालतले दोषी ठहर्याएको छैन ।

यो फैसलाले आगामी राष्ट्रपति चुनावमा प्रतिस्पर्धा गर्ने ट्रम्पको योजनामा झड्का लागेको छ । ट्रम्पले सामाजिक सञ्जालमार्फत प्रतिक्रिया सार्वजनिक गर्दै अदालतको फैसला अपमानजनक भएको बताएका छन् । उनले ती महिलालाई आफूले नचिन्ने समेत उल्लेख गरेका छन् । लेखिका केरलले सन् १९९९ मा प्रकाशित गरेको एक पुस्तकमा ट्रम्पले आफूलाई गरेका दुर्व्यवहारबारे उल्लेख गरेकी थिइन् । पूर्वराष्ट्रपति ट्रम्पका प्रवक्ताले जारी गरेको बयानमा ट्रम्प विरुद्धको अभियान अन्तर्गत अदालतको यो फैसला आएको भन्दै यो राजनीतिबाट प्रेरित भएको टिप्पणी समेत गरिएको छ । यो फैसलाविरुद्ध अपिल गर्ने ट्रम्पको योजना रहेको बीबीसीले जनाएको छ । पोन स्टार स्टोर्मा डेनल्सलाई पैसा दिएर दबावमा राखेको अभियोगमा ट्रम्पले फौजदारी मुद्दा पनि खेपिरहेका छन् । सो मुद्दाको सन्वाइ डिसेम्बर ४ मा हुँदछ ।

कोभिड-१९ र त्यसले उब्जाएका सवालहरू ?

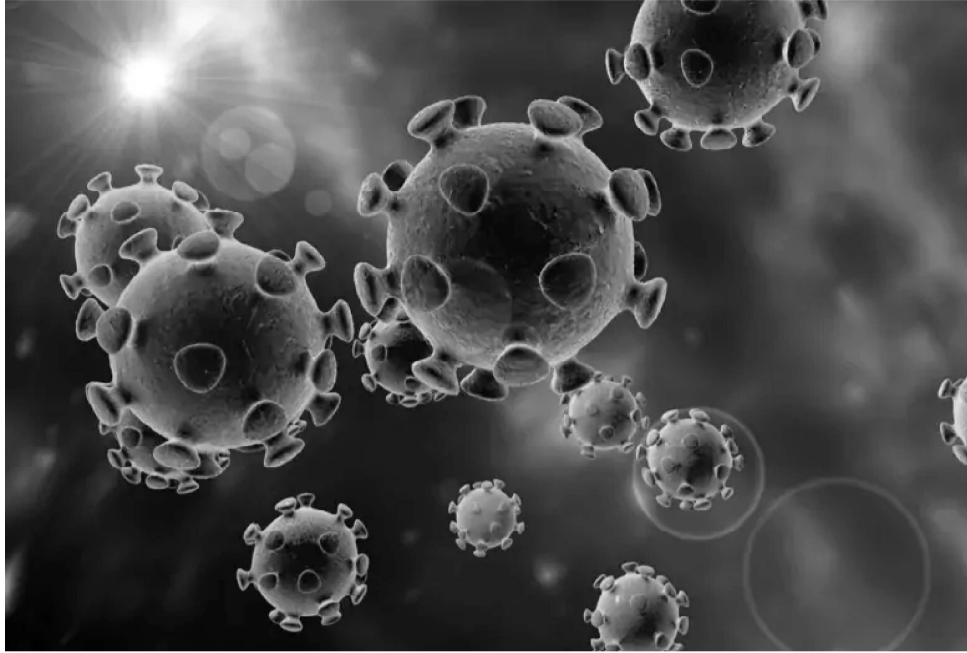

डी.बी. शाही
उर्जा शक्ति थेरापिस्ट

विश्वभरि फैलिएको महामारी कोरोना भाइरस दिसम्बर २०१९ को अन्तिम सातामा हुवेइको वुहान शहरमा देखिएको भन्ने छ। 'वुहान इन्स्टिच्युट अफ भाइरोलोजी' मा बपौदेखि चमेरा माथि रिसर्च गर्दै आएका उक्त इन्स्टिच्युटकी प्रमुख प्राध्यापक शि भेंग्लीले सर्वप्रथम सिक्वेन्सिङ गरेको भन्ने छ। उनले सन् २००३ मा सार्स महामारी चमेराबाट सरेको भन्ने कुरामा प्रशंसा पनि पाएकी थिइन् त्यसैले उनलाई ब्याट वुमेन भनेर पनि चिनिन्छ। नभोम्बर २०१९ बाटै नै फ्लुको सिम्टम देखिए पनि दिसम्बर ३१, २०१९ मा विश्व स्वास्थ्य संगठनले आधिकारिक रूपमा पुष्टि गरेको संक्रमितको पहिलो केस जनवरी ७, २०१९ मा भेटिएको र जनवरी ३०, २०२० मा यसको नाम नोबल कोरोना भाइरस (कोभिड-१९) भनेर घोषणा गर्‍यो र विश्वभरि कोरोना संक्रमितको संख्या बढ्न थालेपछि मार्च ११, २०२० मा यसलाई विश्व स्वास्थ्य संगठनले 'महामारी (एबलमभुष्ण)' घोषणा गरेर यसको लक्षण र यसबाट सुरक्षित एवं जोगिन सक्ने उपायहरू विश्वभरि अनिवार्य रूपमा अपनाउनु पर्ने भन्दै संसारभरि व्यापक प्रचार प्रसार गर्‍यो। कोरोनाका लक्षणहरूमा ज्वरो, थकान, खोकी, सास फेर्न गाह्रो, मासपेशीको दुखाई, सुष्ने क्षमतामा कमी, जिब्रोको स्वाद हराउनु, पखाला लाग्नु आदि निर्धारण गरिएका छन् भने कोरोनाबाट सुरक्षित रहन सक्ने उपायहरूमा लक डाउन, सामाजिक दुरी, मास्क, सेनिटाइजर, आइसुलेसन, क्वारेन्टाइन आदि भनिएको छ।

विश्व स्वास्थ्य संगठनका नामबाट संसारभरिका शासकहरूले विना कुनै विचार, गहन अध्ययन, अनुसन्धान जे उसले भन्थो त्यसैलाई आफ्ना देशका संचार माध्यम मार्फत धुवाँधार प्रचार गर्दै आएका छन्। कोभिड-१९ का कारण संसारभरिका मानिसहरूमा देखिएको स्वास्थ्य समस्या सर्वत्र त्रासपूर्ण तरिकाले एकतर्फी प्रचार गरिएको छ। अखबार, रेडियो, टेलिभिजनमा मात्र होइन युट्युब, ट्वीटर, फेसबुक आदि सामाजिक संजालमा व्यापक प्रचार प्रसार गरिँदै छ भने अर्कोतिर यसको विरोधमा आउने विचारहरूमा रोक लगाउने गरेको देखिन्छ। रोबर्ट जान एफ केनेडी जुनियर, डा. डेविड, डा. तरुण कोठारी, डा. वि. आर. चौधरी लगायत विश्वका ठुलाठुला विद्वान र चिकित्सकहरूले यो स्वास्थ्य संकट भन्दा पनि बढी राजनीतिक संकेत भनेका छन् भने बेलायती नागरिक नोबल पुरस्कार विजेता माइकल लेविटले कोरोनाले भन्दा बढी मानिस लकडाउनले मारिए भनेका छन्। वास्तवमा अहिलेसम्म यकिन गरेर कोरोना का कारणले मृत्यु भएको भन्ने सक्ने एउटा पनि केस भेटिएको देखिन्छ बरु धेरैको विश्लेषणमा कोरोना वारे फैलाइएको त्रास र गलत औषधीका कारण धेरैको ज्यान गएको आरोप लगाउने गरेको पनि देखिन्छ। यस्ता विश्वभरि आतंक फैलाउने भाइरसहरू माथि हलिउड, बलिउड लयायत विश्वका थुप्रै फिल्म इन्डस्ट्रीहरूले सन् २०१९ पछि कर्नटजियन जस्ता फिल्म निर्माण गरेर भाइरसको त्रासलाई मानिसको विचारमा स्थापित गराएको पनि देखिन्छ।

हाल यो कोरोना भाइरस कोभिड-१९ को मृत्यु दर कम भए पनि अत्यन्त तीव्र गतिमा फैलिने र सतर्कता न अपनाए धेरै ठूलो नोक्सान हुने अनुमान गरेका छन्। विश्व स्वास्थ्य संगठनले निर्धारण गरेका नियम पालना र उसले अनुमति दिएको औषधीबाट सुरक्षित रहन सकिने र हाल उसले अनुमति दिएको खोपले धेरै हदसम्म कोरोना नियन्त्रणमा आउने भनिएको छ। प्रायः थुप्रै देशहरूमा पहिलो र दोस्रो चरणको खोप तीव्र गतिमा लगाउन शुरू पनि भै सकेको छ। तर कतिपय देशहरूले

लकडाउन, सोशल डिस्टेन्स, मास्क, सेनिटाइजर, आइसुलेसन, क्वारेन्टाइन, कोरोना टेस्ट र खोप समेत नलाउने भन्ने खबरहरू पनि छुट्टैपुट्टै आएको देखिन्छ। कतिपय देशले कोरोना टेस्ट गर्न भनेर दिन खोजिएको अबैध डलर अनुदान नै लिन इन्कार गरेको पनि सुनिन्छ। तान्जानिया, ताइवान, वुरुण्डी, उत्तर कोरिया, रुवाण्डा, भुटान लगायत थुप्रै देशहरू जसले विश्व स्वास्थ्य संगठनको नियम खासै मानेनन् ती देशहरूमा विश्व स्वास्थ्य संगठनको नियम पालना गर्ने देशहरू भन्दा कोरोना संक्रमितको संख्या धेरै कम देखिएको भनिन्छ। विश्व स्वास्थ्य संगठन स्वयंले ८०% मान्छेमा कोरोनाको लक्षण खासै नदेखिने, १५% मा सामान्य र ५% लाई मात्रै उपचार गर्नुपर्ने अवस्था आउने भनाइ छ। खास गरेर अहिलेसम्म पनि यसको लक्षण कितान गरेर भन्न सकिने अवस्था छैन। पटक पटक यसको लक्षण र रूप फेर्दै आएको विश्वभरिका स्वास्थ्य विज्ञहरूकै भनाइ छ र प्रत्येक प्राणीमा २०० भाइस भएको भनिए पनि कसैले ५०० सम्म भाइरस प्रत्येक प्राणीमा पहिलेदेखि नै हुन्छन् पनि भनेका छन्। कतिखेर कुन भाइरसको वृद्धि हुन्छ भन्न सकिन्न तर हामीलाई जुन भाइरसको शंका लाग्यो त्यसको जाँच गर्छौं अनि जसको शरीरमा जाँचको समय त्यो भाइरसको संख्या बढेको छ भने त्यही देखिने हो। अहिले कोरोना भाइरसको संक्रमण पत्ता लगाउन गरिने टेस्टमा प्रयोग गरिने आरटी र पिआरसी टेस्ट कीट आविष्कार गर्ने नोबल पुरस्कार विजेता बायोकेमिस्ट केरी मूलसले यो केवल अनुसन्धानका लागि मात्र बनाइएको हो यसैलाई आधार मानेर कोरोना भाइरसको पुष्टि, प्रचार प्रसार गर्न उचित नहुने भनेका छन्। विश्व स्वास्थ्य संगठन कै स्वास्थ्य विज्ञ या चिकित्सकहरूकै भनाइमा रगत पातलो बनाउने औषधी एस्पिन सेवन गरिरहेका, पहिलेदेखि नै मुटु, मस्तिष्क, फोक्सो, मधुमेह, क्यान्सर, एनिमिया, रोग प्रतिरक्षा क्षमता कम भएका या रोग प्रतिरक्षा गर्ने औषधी सेवन गरिरहेका मानिसहरूलाई हाल लगाइरहेको खोप लगाउन नमिल्ने भनिँदै छ। यो कुराले हालका खोपहरूले रगत बाक्लो बनाउछ भन्ने पुष्टि गरेको देखिन्छ।

कोरोनाको अस्तित्व स्वीकार गर्ने हुन या कोरोना सामान्य फ्लु मात्र हो भन्ने हुन सबैको एउटा कुरामा भने मेल खाएको देखिन्छ। दुवै पक्षको भनाइमा इम्युनिटी पावरलाई महत्वपूर्ण मानिएको छ। यसको मतलब रोग या कुनै भाइरस भन्दा पनि खतरनाक त मानिसहरूको इम्युनिटी पावर देखिन्छ ? मानिसमा जुनसुकै रोगको भाइरस देखिए पनि त्यसले खासै हानि नोक्सानी गर्दैन मानिसको भाइरससँग लड्ने क्षमताले र उसको इम्युनिटी पावरको कारणले नै मर्ने या सन्धो हुने एवं बाँच्ने कुराको निर्धारण गर्ने कुरा प्रष्ट देखिन्छ। यो भन्दा पहिले पनि विश्वमा विभिन्न समयमा, ब्याक डेथबाट २० करोड, स्पेन्स फ्लुबाट १० करोड, प्लेगबाट ५ करोड, इबोलाबाट ५ करोड यस्ता भाइरस र रोगहरूबाट मात्रै होइन प्रथम र दोस्रो विश्व युद्धमा करोडौं, भुइचालोबाट, बाढी पहिरोबाट, समुन्द्री आँधीबाट, ज्वालामुखी विस्फोट जस्ता अनेकौं प्रकोपबाट लाखौं लाख

मानिसहरूको ज्यान गएको छ ? पौराणिक कालदेखि नै मानिस अनेक प्रकारका त्रासदीको सामना नडराएर निर्धक्क रूपमा सामना गर्दै आएको छ तर अहिले सबैभन्दा कमजोर भाइरसले आजको मानिसलाई अत्यन्त आतंकित बनाएको देखिन्छ ? भाइरस या कीटाणुले मानिस माछ भन्ने कुरा स्वीकार गरेर पनि आरोग्य मंदिर गोरखपुरका संस्थापक विठ्ठलदास मोदीले 'रोगी कि सरल चिकित्सा' मा लेखेका छन् कीटाणु हाम्रो शत्रु होइन मित्र हो। मानिसको शरीरमा जब फोहर जम्मा हुन्छ त्यो फोहर खान कीटाणु पैदा हुन्छ ? सन् १९१९ मा अमेरिकाबाट प्रकाशित हुने एउटा पत्रिका 'फिजिकल कल्चर' मा जान फ्रासर एम.डी.ले लेखेका छन् एउटा डाक्टरले डिपथेरियाका हजारौं कीटाणु जीवितै आफ्नो शरीरमा प्रवेश गराए तर उनलाई डिपथेरियाको कुनै सिम्टम देखिएन। सन् १९१४ देखि १९१८ सम्म टोरेन्टोमा १५० वटा प्रयोग गरिएको छ जसमा कालो ज्वरो, मेनेन्जाइटिस, मलेरिया आदिका लाखौं कीटाणु विभिन्न मानिसहरूमा जिउंदै प्रवेश गरेर गरेको परिक्षणमा एकजनामा पनि ती रोगको लक्षण देखिएन भन्ने छ।

भारतमा सत्ता परिवर्तन भएपछि महात्मा गान्धीले हाम्रा हजारौं वर्षदेखि सफलता पुर्वक गर्दै आएका उपचार पद्धति मास्तु हुन् यिनहरूको उपयोग र संरक्षण गर्नु पर्छ भनेर सरकारको नीतिमा राख्न लगाए, चीनमा सत्ता परिवर्तन हुँदा क. माओले हजारौं वर्षदेखि गर्दै आएको घरेलु उपचार र लाओत्सुका पद्धतिहरू जीवित राख्नु अपनाउनु पर्छ भनेर सुझाव पार्ने र प्रचार प्रसार गर्ने भनेकै कारण आज चाइनिज उपचार पद्धति विश्वभरि फैलिएको छ। मेडागास्करका राष्ट्रपति एन्ड्री रोजोइलिनाले पनि घरेलु उपचारबाट नै ठिक पार्ने भनेर घरेलु विधि अपनाए भने विश्व स्वास्थ्य संगठनले कोरोना पुष्टि र लकडाउन गर्न २० मिलियन डलर घुस दिन खोजेको आरोप लगाउनु को साथै 'युरोपको दास विश्व स्वास्थ्य संगठनको त्याग गरौं' सम्म भनेका खबरहरू प्रकाशित भए। विश्वका थुप्रै देशहरूमा घरेलु परम्परागत जडीबुटी औषधीबाट कोरोना संक्रमित संचो भएको भन्ने खबरहरू पनि प्रकाशित भएको देखिन्छ। नेपालमा पनि जडिबुटीबाट कोरोना संचो भएका थुप्रै केसहरू छन् तर विश्व स्वास्थ्य संगठनका दासहरू त्यो स्वीकार गर्न तयार छैनन्। हजारौं वर्षदेखि सेवन गर्दै र फ्लुहरू सन्धो पाउँदै आएको देखेर भोगेर पनि हाम्रा तत्कालीन प्रम केपी ओलीले बेसार पानी र अम्बाको पातको कुरा गर्दा उखान टुक्के भनेर मजाक उडाउछन्। राष्ट्रगुरु योगी नरहरिनाथले कैयौं असाध्य रोगहरू निर्मूल पार्ने सक्ने नरहरि वृटीलाई अचुक बुटी भनेका छन्। यस्तै जापानीज वैज्ञानिक डा. केनेले उन्नाइसौं शताब्दीको अन्त तिर आविष्कार गर्नु भएको इनजी हिलिङ्ग पद्धतिले त कुनै प्रकारको रोग या भाइरसको अस्तित्व स्वीकार नै गर्दैन। उहाँका अनुसार मानिसहरूमा रोग या कुनै प्रकारका भाइरसको संक्रमण देखिनुको कारण रोग या भाइरस होइन यो मानिसको शरीरलाई सुचारु रूपमा संचालित गर्ने उर्जा शक्तिको गडबडी

हो भन्नु हुन्छ। जब कुनै व्यक्तिको उर्जा शक्ति कमजोर हुन्छ उसको शरीरले पुर्ण रूपमा काम गर्न सक्दैन त्यसैले उर्जा शक्तिको असंतुलनको कारणले आएको गडबडी केवल उर्जा शक्तिलाई संतुलित पारे मात्रै ठिक या सन्धो हुन सक्छ। वास्तवमा सोच्ने र विचार गर्ने हो भने कोरोनालाई महामारी मान्ने, कोरोनाको भाइरसलाई स्वीकार गर्ने तर विश्व स्वास्थ्य संगठनले निर्धारण गरेका नियम नमान्नेदेखि भाइरस या रोगको अस्तित्व स्वीकार नगर्ने सबैको धारणा अन्तमा एउटै देखिन्छ त्यो हो इम्युनिटी पावर या उर्जा शक्ति ? त्यसैले इम्युनिटी पावर या उर्जा शक्ति (इनर्जी) लाई कसरी संतुलित राख्न सकिन्छ भन्ने कुराको शोधखोज र विश्लेषण गर्ने कामको प्रयास गर्ने पहल गर्ने कि ?

भाइरसहरू, रोगहरू सन्धो पार्ने भनेर औषधीको नाममा बिषाधीहरू प्रयोग गरेर सन्धो हुने मानसिकताको भारी बोकेर विग फार्माको दलाल विश्व स्वास्थ्य संगठनका दास वनेर रोगी र रोगको डरत्रासमा जिउदै मरीमरी बाँच्ने ?

यो कथित कोरोना उडिहे पनि थियो अहिले पनि छ र भविष्यमा पनि रहिरहनेछ या जबसम्म मानवको अस्तित्व यो ब्रह्माण्डमा रहने छ तबसम्म यस्ता भाइरसहरूको पनि उपस्थितिको अंत्यगर्न शक्ति स्वयं प्रकृतिसँग पनि छैन यो समाज विकासको प्राकृतिक प्रक्रिया हो ? विभिन्न समयमा आफ्नो आवश्यकता अनुसार विश्व स्वास्थ्य संगठनले यस्ता अनेक प्रकारका भाइरसहरूको आतंक फैलाएर विग फार्माहरूलाई क्वेर बनाउने ठेक्का लिएको छ यो कुरा अब विश्वका नागरिकले बुझ्न सक्ने र यो तानाशाहीको विरुद्ध आवाज उठाउन सक्ने भने स्वास्थ्यको मात्रै नोक्सानी हुने छैन,रोजी रोटीबाट पनि बन्चित हुँदै गएको प्रष्ट देखिएको छ। हिजो मधुमेह, क्यान्सर, जिउ दुख्ने, विर्सिने, पार्किन्सन जस्ता रोगहरू ४५/५० पछि मात्रै देखा पर्ने गरेका तथ्यहरू स्वधभभयं तिनै वैज्ञानिक या डाक्टरहरूले पटकपटक भनेका छन् भने आज तिनै वैज्ञानिक र डाक्टरहरूले १२/१५ वर्षको बच्चाहरूमा पनि यी लक्षण तीव्ररूपमा देखिँदै गएको भनी रहेका छन् तर त्यसको असली कारण हाँचिउँडा आउदा पनि ड्रग सेवन गरिहाल्ने प्रवृत्ति हो भनेर भन्न सक्दैनन् ?

अहिले धेरै डिटेलमा एउटा लेखमा सबै कुरा समेट्न गाह्रो हुन्छ केवल कोरोनाको कुरा गरौं, आज यो देखा पारिएको लगभग तीन वर्ष नाघ्ने लागि सकेको छ र यो अवधि भरमा विश्व स्वास्थ्य संगठनले चाहे अनुसार बढ्ने र कम हुने, उसकै इच्छा अनुसार हरेक पल्ट रुप फेरेर आउने बहुरूपिया भएको छ। यसलाई निर्मूल पार्ने गरिने अनेक उपाए र सेवन गराइने अनेक औषधीहरूको सकारात्मक भन्दा नकारात्मक प्रभाव नै बढी देखिएको तथ्य कसैबाट लुकेको छ जस्तो लाग्दैन ? आज बच्चाहरू हिँडदाहिँडै लड्ने गरेको, मानसिक सन्तुलन गुमाएको, हर्टअटेक बढेको, छालाको संक्रमण बढेको, ब्लड क्लोटीङ्ग रोगीहरू बढेको अनेक प्रकारका संक्रमणमा वृद्धि भएको छ भनेर एकातिर आवाज उठ्ने गरेको छ भने अर्को तिर विना सोचेसम्मै जबर्जस्ती लकडाउन लाधिएको कारण

व्यवसाय र रोजीरोटी मात्रै खोसिएन बैंक र अन्य स्रोतबाट लिएको ऋण तिनै नसक्दा रानीवनमा छ जना परिवारले बीस सेवन गरेर सामूहिक आत्महत्या गरे भने प्रेम आचार्यहरू आत्मदाह गर्न बाध्य भए भने कति ठाउँमा चोरी डकैतीका घटनाहरूमा अत्यन्त वृद्धि हुँदै गएकोछ केही दिन अघि कपनमा निरा पाण्डेको निर्मम तरिकाले दिउँसै छुराले रेटेर हत्या गरियो यसको पछाडिको कारण पनि वास्तवमा जनताको रोजीरोटी र दैनिकीमा के कस्तो असर पर्ने सक्छ भन्ने ख्यालै नगरेर जबरजस्ती लाधिने नियमहरूमा नमक हलाल बन्ने प्रवृत्ति नै हो ?

अहिले विश्व स्वास्थ्य संगठनले १ फेब्रुअरी २०२३ बाट एउटा ट्रिटी निर्माण गर्दै छ र त्यसमा छलफल भैरहेको र अब विश्वभरि लागु गर्ने योजना बनेको कुरा र त्यसको सकारात्मक र नकारात्मक असर बारे धेरै राष्ट्रहरूमा बहस शुरू भएको छ ? त्यो ट्रिटी लागु भए सम्पुर्ण विश्व नै विश्व स्वास्थ्य संगठनको दास बन्ने छ भन्ने कुरा पनि बहसमा उठ्न थालेको छ तर विश्व स्वास्थ्य संगठन या न्यु वर्ल्ड अडरका दास मिडिया, सामाजिक संजाल आदि सबैले यस्ता कुराहरू मिडियामा आउने दिँदैनन्। यसको विरोधमा वास्तविक तथ्य सहित मिडिया या सामाजिक संजालमा प्रचार प्रसारमा पुर्ण बन्देज गरेको देखिन्छ। कतैबाट कुनै अन्य माध्यामबाट यदाकदा लिक भै हाले भने पनि तुरुन्त डिलिट गरि हालिन्छ।

माघ ६, २०७८ मा अस्पुर्ण पोष्टमा एउटा लेख छापिएको थियो तर पढ्ने र मननु गर्ने या सचेत हुने फुसंद कसैसँग छैन ?

उक्त लेखमा जनेभा अन्वेषकहरूले व्याक्टेरियासँग लड्ने औषधी एन्टिमाइक्रोबियल प्रतिरोध (रेजिस्टेन्स) अर्थात् एन्टिबायोटिक्स मानव जीवनका लागि अत्यन्तै घातक रहेको खुलासा गरेको र एन्टिबायोटिक्स मृत्युको मुख्य कारण रहेको चेतावनी दिँदै स्वास्थ्य विज्ञहरूले सो खुलासा गरेको उल्लेख छ। संसारभरिका २ सयभन्दा बढी मुलुक र क्षेत्रहरूको अध्ययनमा आधारित सो अध्ययन प्रतिवेदन मेडिकल जर्नल ल्यान्सेटमा प्रकाशित भएको भन्ने छ। स्वास्थ्य विज्ञहरूको अन्वेषण अनुसार एमआरको प्रयोगले विश्वभर दैनिक ३ हजार ५ सयभन्दा बढि मानिसको ज्यान लिने गरेको र सन् २०१९ मा मात्रै १२ लाख ७७ हजारभन्दा बढी मानिसको मृत्यु भएको भनिएको छ। भने यसको असर सबै उमेर समूहका मानिसमा समान घातक रहेको पनि उल्लेख छ र यसको विरुद्ध तत्काल कदम चाल्न चेतावनी समेत दिएको भन्ने छ। अस्पुर्णको त्यसै लेखमा कोभिड-१९ महामारीको समयमा प्रयोग गरिएको एमआरका कारण फर्ने ठूलो

संख्यामा मानिसको मृत्यु भएको हुन सक्ने र यो रोकिएन भने भविष्यमा फर्ने ठूलो विकराल रूप लिन सक्ने अनुमान सो अध्ययनमा संलग्न अन्वेषकहरूले गरेका छन्। त्यसैले एन्टिबायोटिक्स एवम् एमआरको प्रयोग सकेसम्म कम गर्ने समेत सुझाव दिएका छन्। त्यसै १९ जुन २०२१ मा लण्डनको मिडियामा प्रसारित एउटा खबरमा इंग्लैण्डका वैज्ञानिकले सोशल डिस्टेन्सिग र मास्कको कारण बच्चाहरूको इम्युनिटी पावरमा हास आएको रोग प्रतिरोधात्मक क्षमतामा कमी आएको उल्लेख गरेका छन्। यी सबै कुराको वास्तविकतामा जाने हो भने कोरोनाको उपचारमा अपनाउने विधि र औषधीले कोरोनालाई निर्मूल गर्नुको साटो स्वास्थ्य क्षेत्रमा, जनताको दैनिकीमा,रोजी रोटीमा,मध्यम खालका व्यवसायीहरूमा अन्य कयौं जटिल समस्याहरू तीव्र रूपमा पैदा गर्दै व्यवसाय, रोजीरोटी र ज्यान समेतमा ठूलो हानी नोक्सान पुर्‍याएको र अझै पनि देश चलाउने सत्ताधारी र स्वास्थ्यका वकिलहरू सचेत हुन सकेनन् भने विश्वको जनसंख्या तीन अर्बमा फर्ने प्लान सफल हुने छ र आउने ६० वर्षमा विश्वभरिका पाँच अर्ब जनता कृत्रिम भाइरस र कृत्रिम डिजास्टरबाट ज्यान गुमाउने छन्। रोजीरोटी र व्यवसाय चलेन भने कुनै रोग र भाइरसको आवश्यकता नै पर्ने छैन आम नागरिक आफै आत्महत्या र आत्मदाह गरेरै सकिने आभास देखिन थाली सकेको छ।

कतिपय राष्ट्रहरूमा जबर्जस्ती कामधन्दा बन्द गर्न लगाएर, जबर्जस्ती खोप लगाएर भएका कुरा जिउ धनको क्षतिपूर्तिको लागि व्यापक आवाज उठ्न थालेको छ र पडोसी देश भारतमा डाक्टर कोठारी,पत्रकार प्रकाश पोहरेर आदिने जौरदार रूपले क्षतिपूर्तिको लागि जनआन्दोलनको थालनी गरि सकेका छन् र त्यसैको असर हो कि भारतको हिमाचल प्रदेश सरकारले त छ महिनाको भाडा फ्रिलगायत सब्दो क्षतिपूर्ति पनि दिने निर्णय गरेको खबर छ भने जापन लगायत कतिपय देशहरूले त पहिलो लक डाउन कै बेलादेखि सक्दो मुआवजा र सहयोग भएका अरु जताको समस्यामा सरकार जनताको साथ छ भन्ने उदाहरण पेश गरेका छन्। हाम्रो देशका लोकतान्त्रिक समाजवादी गणतन्त्रत्मक जनताका शासक भने आँखा चिम्लेर, कान र मुखमा बुभो हालेर बसेका छन् ? जनताको मृत्युमा पनि कर्मिशनको याल चुहाउन मात्रै जानेका छन्।

अरु देशमा त फाटफुट नागरिकहरू, चिकित्सकहरू,सरकारहरू,अभियन्ताहरू यो कथित जनतामारा पड्यन्त्रको विरुद्ध आवाज उठाउँदै लगातार आन्दोलन गर्दै आएका छन् तर हाम्रो यहाँ त विश्व स्वास्थ्य संगठन भन्दा अरु कसैको कुरा सुन्नसम्म तयार छैनन्। कहिले कहिलेकाही त हामीहरू वास्तवमा जिउदो छौं भन्ने कुरामा पनि शंका लाग्छ ?

भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि जनयुद्धमा जस्तै तपाईंहरूको साथ चाहिएको छ: प्रधानमन्त्री

काठमाडौं। प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'पुचण्ड'ले भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि एउटा नयाँ लडाईं सुरु भएको बताउँदै त्यसका निम्ति जनयुद्धको जस्तै साथ पार्टी र आफूलाई चाहिएको बताएका छन्। काभ्रेको महाभारत गाउँपालिकामा सडक तथा ग्रामीण विद्युतीकरण कार्य क्रमको मंगलवार शिलान्यास गर्दै उनले उक्त कुरा बताएका हुन्।

प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'पुचण्ड'ले विकास र समृद्धिबिना अन्यायको अन्त्य र समाजवादको नयाँ युग सुवपात गर्न नसकिने उल्लेख गर्दै भने, 'त्यसमा पनि तपाईंहरूको हिजोको जस्तो साथ सहयोग आवश्यक छ। म तपाईंहरूसँग अपिल गर्न चाहन्छु।' आफूले सरकारको नेतृत्व सम्हालेदेखि नै तीन वटा शब्दलाई बढी महत्व दिएको उनले बताए। 'अन्यायमा परेकालाई न्याय चाहियो। समानता चाहियो। तिनीहरूलाई पनि अधिकार चाहियो। सामाजिक न्याय भनेको त्यही हो,' पुष्पकले भने, 'सुशासन भनेको हाम्रो देशमा विसंगति, विकृति र भ्रष्टाचारले विकराल रूप लिएको छ। जबसम्म भ्रष्टाचारलाई अन्त्य गरिँदैन नेपाली जनताले सुख र समृद्धिको दिन देख्न पाउने छैनन्।' जनता सबैको साथ र सहयोगसहितको प्रतिवद्धता भए अवका ५ वर्षमा एउटा रेकर्ड बनाउने उनले विश्वास व्यक्त गरे। लोडसेडिङको युगबाट विद्युत विक्री गर्ने युगमा आएको उल्लेख गर्दै उनले आफ्नो आसन्न भारत भ्रमणमा विद्युत विक्री र उत्पादनका विषयमा केही नयाँ सहमति सम्झौता हुने स्थिति रहेको बताए। यो सबै नेपालीका निम्ति खुसी र गर्वको कुरा भएको उनको भनाइ थियो।

सम्पादकीय

प्रधान न्यायाधीशमा सिफारिस परेका कार्कीबाट अपेक्षा गरेअनुसार नै कार्य होस्

विगत नौ महिनादेखि प्रधान न्यायाधीश विनै कायममुकायमको भरमा चलिरहेको सर्वोच्च अदालत जस्तो महत्वपूर्ण निकायमा प्रधान न्यायाधीश नियुक्तीको सिफारिसले सराहनीय कार्य भएको छ। कार्यपालिकाले ढिला भए पनि सही समयमा न्यायपालिकाप्रति देखाएको सद्भाव र ध्यानकर्षण सराहनीय नै मान्नुपर्छ।

राजनीति गन्धकै कारण लामो समय सम्मानित सर्वोच्च अदालतको महत्वपूर्ण जिम्मेवारी बोक्ने प्रधान न्यायाधीश जस्तो पद कायममुकायमको भरमा चलिरहेको थियो। लामो समयदेखि न्यायलय अलपत्र भइरहेको अवस्थामा सवैधानिक परिपद सबलताले न्यायलयप्रति न्याय गर्न खोजेको महसुस यतिबेला चेतफेरुपमा हुन गएको छ। कानूनी राज्य स्थापना गर्न न्यायपालिकाको ठूलो भूमिका रहेको हुन्छ। तर, सोही निकायलाई पूर्णता नदिएको अवस्थामा कार्यपालिकाको न्यायपालिकाकार्यको हस्तक्षेप भएको महसुस भएको थियो।

राजनीतिक गन्धका कारणले न्यायपालिकाको सर्वोच्चतामाथि नै कृण्ठित हुन पुगिरहेको अवस्था कायममुकायमबाटै संचालन गर्नु परेको अवस्थाले सर्वसाधारणले न्यायको महसुस समेत गर्न सक्ने अवस्था थिएन। राष्ट्रपति जस्तो गरिमामय पदको शपथग्रहण गर्ने जस्तो अति गौरवमय महत्वपूर्ण कार्य कायममुकायमबाट भएको अवस्थालाई हेर्ने हो भने कार्यपालिकाको न्यायपालिकालाई बेवास्ता गरेको प्रष्टरूपमा बुझ्न सकिन्छ्यो। तर, २०८० सालको कानून दिवसको अगाडि नै कार्यपालिकाले सर्वोच्च अदालतको न्यायाधिश सिफारिसले कानून दिवसलाई गरिमामय बनाउन जमर्को गरेको मान्नुपर्छ।

कार्यपालिकाले न्यायपालिकाकाथि हस्तक्षेप नभएको भन्न त सकिन्न तर प्रधान न्यायाधिश पदपूर्ति गर्न अर्थात् पूर्णरूपले प्रधान न्यायाधीशको पद सिफारिसको सम्मान गर्न हेतु प्रमुख राजनीतिक दलबाट सवैधानिक परिपद बसी प्रधान न्यायाधीशको सिफारिस गर्ने कार्यले न्यायपालिकाको अफोको महसुस हामी सबै विशेषगरी न्याय तथा कानून क्षेत्रका अधिकारीहरु खुशी र हर्षित नै देखिएका छन्।

नेपाल वार एशोसिएसन र सर्वोच्च प्रशासनकै लामो प्रयासबाट न्यायलयले पूर्णता पाएको दुई मत छैन। अदालतमा देखिएको विसंगति, विकृति तथा भ्रष्टाचार निर्मूल गर्ने संघर्षरत न्यायमूर्ति एवम् न्यायपालिकाको अठोटलाई सधैँ साथ र सहयोग गरिरहनु भएका भावी न्याय प्रमुख सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश हरिकृष्ण कार्कीलाई संसदीय सुनुवाईबाट पनि चयन गरिनुपर्ने तर्क न्यायपालिकाका अधिकारीहरुले गरेका छन्।

छिटो छरितो न्याय भन्ने २०८० को कानून दिवसको प्रतिबद्धतालाई प्रधान न्यायाधीशले साकार र सफल पार्न सदैव अगाडि बढिरहनु हुनेछ भन्ने पनि सबै जनमानसले अपेक्षा गरेका छन्।

प्रधान न्यायाधीश जस्तो गरिमामय पदमा आसिन भएपछि प्रधान न्यायाधीशमा सिफारिसमा पर्नु भएका कार्कीबाट न्यायपालिकाको स्वच्छता, निष्पक्षता, शिष्टता, प्रभावकारिताजस्ता सकारात्मक कार्यहरु हुने अपेक्षा सर्वत्र गर्न थालिएको छ। प्रधान न्यायाधीशमा सिफारिस परेका कार्कीबाट सबैले अपेक्षा गरेअनुसार नै कार्य होस्, उहाँलाई अग्रिम शुभकामना।

प्रधान न्यायाधीश जस्तो गरिमामय पदमा आसिन भएपछि प्रधान न्यायाधीशमा सिफारिसमा पर्नुभएका कार्कीबाट न्यायपालिकाको स्वच्छता, निष्पक्षता, शिष्टता, प्रभावकारिताजस्ता सकारात्मक कार्यहरु हुने अपेक्षा सर्वत्र गर्न थालिएको छ।

धामीकाँत्रीको मनोवैज्ञानिक सत्यता

गोपाल ढकाल मनोविद्

विरामी हुँदा वा कुनै समस्या आउँदा धामीकाँत्रीले फारफुक गर्ने प्रचलन हाम्रो समाजमा प्राचीनकालदेखि नै चल्दै आएको छ।

हामीलाई सानामा सातो जाँदा वा रुच्ने लाग्दा हाम्रा बुवा आमाले धेरै पटक हामीलाई पनि जान्ने वा धामीकाँत्रीका लगेको हुनुपर्छ। अझै पनि हामी धामीकाँत्री कहाँ विभिन्न समस्या लिएर पुग्ने गरेका छौं।

चिकित्सकको पहुँच नहुँदा अझै पनि दुरदराजका नागरिकहरु आफू विरामी पर्दा यिनहरुकै भर पर्नुपर्ने अवस्था छ। धामीकाँत्री, जान्ने, फारफुक गर्नेहरुप्रति हाम्रो गहिरो आस्था र विश्वास रहेको छ।

जातजाति, धर्म, समुदाय अनुसार यस्ता व्यक्तिहरुका आ-आफ्नै हुन सक्छन्। यिनहरु धामी, भाँकी, जान्ने, लामा, फारफुक, गुरु वा, गुभाजु, माता आदि विभिन्न नामले चिनिन्छन्।

यिनहरु आफूमा अलौकिक शक्ति भएको विश्वास गर्छन्। विरामीको उपचार गर्ने क्रममा आफ्नो शरीरमा कुल देवता, ईष्ट देवता, आफ्नो गुरुको शक्ति आउने र यसैबाट विरामीको उपचार गर्न सम्भव हुन बताउने गर्छन्। आधुनिक भौतिक विज्ञानले धामीकाँत्री, भुतप्रेत, वोक्सी, पिशाच जस्ता कुरालाई विश्वास गर्दैन।

भौतिक विज्ञानमा यसलाई अन्धविश्वासको रूपमा हेरिएता पनि मनोवैज्ञानिक रूपमा भने यसलाई निर्यक भन्न सकिँदैन।

प्राचीनकालमा मेडिकल साइन्सको विकास नभएका बेला उपचारको यो विधिको शुरुवात भएको भन्न सकिन्छ। यस विधिमा गुरु निको हुनुमा धेरै जसो विश्वासले नै काम गरेको हुन्छ। यसैले यसलाई विश्वासमा आधारित मनोवैज्ञानिक उपचार विधि भन्न सकिन्छ।

मेडिकल साइन्समा जस्तै धामीकाँत्रीले विरामीको रोग के हो पहिला रोग, समस्या के हो पत्ता लगाउने गर्छन्। यसका लागि उनिहरुले जोखना हेर्ने, देउता बोलाउने, विरामीलाई वकाउने कार्य गर्नेछन्।

लागो, भागो, भुतप्रेत, डाइनी, वोक्सी लागेको, विगार परेको, ग्रह दसा विप्रेको, कुल देवता रिखाएको, मसान लागेको, आँखा लागेको, वनभाँकी, नाग लागेको आदि धामीकाँत्रीले पहिचान गर्ने प्रमुख समस्याहरु हुन्।

विराम थाहा पाएपछि, धामीकाँत्रीहरु

रोगको निदान गर्न पट्टि लाग्छन्। उनिहरुको उपचार विधिमा मन्त्र प्रमुख हो। उनिहरु उपचारको सिलसिलामा मन्त्र फलाक्ने गर्छन्। मन्त्रमा ठुलो शक्ति हुन्छ भन्ने गरिन्छ। आधुनिक मनोवैज्ञानिक चिकित्सा विधिमा मन्त्र थेरापी प्रचलनमा रहेको छ।

उनीहरु लयात्मक शैली मनमन्त्र फलाक्ने गर्छन्। साथै धामी वस्त्रा उनीहरु दुयाङ्गो वा थाल बजाएर नाच्ने पनि गर्छन्। उसले विरामीलाई संगतको आनन्द दिने गर्छ। आधुनिक मनोवैज्ञानिक उपचार विधिमा संगत थेरापी ज्यादै प्रख्यात हुँदै गएको पाइन्छ।

धामीकाँत्रीले उपचारको क्रममा बाल्ने अग्रवर्ति, धुपले विरामीलाई आनन्दको अनुभुती दिलाउँछ।

धामीकाँत्री फुकेर अश्लेतासँगै खरानी पनि खान दिने गर्छन्। खरानीले ईन्टिवायटिकको पनि काम गर्ने गर्छ। उनिहरुले खान दिनुको अश्लेता, खरानी र लगाई दिएको खरानीको टिक्का विरामीले विश्वासका साथ ग्रहण गर्छ। यहि विश्वासले ठुलो औषधिको काम गरिरहेको हुन्छ। यसलाई अहिले मेडिकल भाषामा प्लासिबो इफेक्ट भनिन्छ।

कतिपय धामीकाँत्री फारफुकसहित घरेलु औषधि, जडिवुटी समेत दिने गर्छन्। जसले थोरबहुत काम गर्ने भयो।

अलौकिक शक्तिमाथि विश्वास गर्नेहरुले धामीकाँत्रीहरुलाई ज्यादै विश्वास गर्दछन्। सामान्य खालको मानसिक रोगमा त विरामीको यस्तो विश्वास विश्वासले ठूलो काम गर्ने गर्छ। विश्वासका साथ धामीकाँत्री वा जान्नेकामा जाँदा उनीहरुलाई देखे बित्तिकै उनीहरुमाथिको विश्वास र श्रद्धाले आधा जसो रोग ठिक भई सकेको हुन्छ।

डर, चिन्ता, तनाव जन्म मानसिक समस्या जस्तो कम्बर्जन डिसअर्डर्स, सातो जाने, तर्सने आदि जस्ता सामान्य खालका मानसिक समस्यामा धामीकाँत्रीमाथिको यसै विश्वासले रोग ठिक हुन वा कम हुन मदत पुऱ्याउँछ।

तर कडा खालका स्वास्थ्य समस्याहरु चाहे शारीरिक हुन वा मानसिक हुन, विश्वास गर्दैमा फारफुकले निको हुने वा कम हुने हुँदैन।

आत्मबल, भरोसा र विश्वासले ठुला-ठुला रोगहरु समेत ठिक भएका घटनाहरु प्रशस्त पाइन्छन्।

धामीकाँत्री विरामीलाई पुजापाठ गर्न लाउने, जपलप गर्न लाउने, भाकल गर्न लाउने समेत गरेको पाइन्छ। व्यक्तिको धार्मिक तथा आध्यात्मिक विश्वासले पनि धेरैजसो मानसिक समस्या कम भएर जाने गर्छ।

धामीकाँत्री वा फारफुक गर्नेकामा जाने प्रायः सबै व्यक्तिहरु मानसिक समस्या लिएर नै जाने गरेका हुन्छन्।

धेरै जसो मनोरोगमा शारीरिक लक्षणहरु पनि देखा पर्छ। चिकित्सककोमा गएर परिक्षण गर्दा केही पनि देखिँदैन। चिकित्सकले केही पनि रोग छैन भने पछि उनिहरु आफूलाई लागो, भागो लागेको भन्ने विश्वास गरि तुरुन्त

फारफुक गर्नेकहाँ पुग्ने गर्दछन्। शारीरिक सिखायत लिएर फिजिसियन कहाँ पुग्ने विरामी मध्ये २०-२५% मा मानसिक रोग हुने गरेको देखिन्छ।

मानसिक रोग लाग्दा अझै पनि धेरैजसो व्यक्तिहरु पहिला धामीकाँत्री कहाँ नै पुग्ने गरेको पाइन्छ।

धामी वसेका बेला, जोखाना हेरेका बेला धामीकाँत्रीहरु सब कसियस माइन्डमा पुग्न पनि सक्छन्। यस्तो अवस्थामा पुगेका बेला शरीर कम्बर्ज, शरीरमा अत्याधिक शक्ति आउने, स्मरण क्षमता बढ्ने, आगोमा हिँड्ने, आदि जस्ता अनौठो व्यवहार देखाउन सक्छन्।

यसैलाई हामी धामीकाँत्रीको शरीरमा दैविक शक्ति आएको, देवता बोलेको भन्ने गर्छौं।

प्रशिद्ध मनोवैज्ञानिक सिगमण्ड फ्रायडका अनुसार मान्छेको मनका तीन तहहरु हुन्छन्। कसियस, सबकसियस र अनकसियस।

सबकसियस माइन्ड कसियस माइन्डभन्दा धेरै गुणा शक्तिशाली हुन्छ।

धामी वसेका बेला विरामी पनि धामीसँगै सबकसियस माइन्डमा पुग्न सक्छ। यस्तो अवस्थामा विरामीले पनि धामीकाँत्रीले गर्ने जस्तै व्यवहार देखाउन सक्छ। उनीहरु कोचे, बक्ने, लडीबुडी गर्ने, धामी वा अरुलाई आक्रमण गर्न खोज्ने, फरक भाषा र स्वरमा बोल्ने, मरेको व्यक्तिको जस्तो आवाज निकालेर बोल्ने, रुने, हाँस्ने, चिच्याउने, आफू देबि, काली वा नागिन भएको भन्ने गर्छन्। अथवा विहोस हुने, सबै कुरा विसर्ने, आँखा पल्टाउने, शरीर नै नचल्ने हुने पनि हुन सक्छ।

सबकसियस माइन्डमा पुगेका बेला विरामीमा पनि अत्यधिक शक्ति आएको हुन्छ। विरामीको यस्तो व्यवहारलाई हामी धामीकाँत्रीले विरामीलाई वकाएको, विरामीको शरीरमा दुख दिने आत्मा, वोक्सी वा मसान वसेको आदि भनेर बुझ्ने गरिन्छ।

विरामी सबकसियस माइन्डमा पुगेको बेला उसलाई सान्त्वना, उत्तरेप्राण, ढाडस, राम्रो सल्लाह, सुभाब अथवा सकारात्मक कुराको संदेश दियो भने रोग निको हुनमा मद्दत गर्छ। व्यक्ति सबकसियस माइन्डमा पुऱ्याउनुलाई सम्मोहन (हिप्नोटाइज) गर्नु पनि भनिन्छ। सम्मोहनका विभिन्न विधिहरुको माध्यमबाट व्यक्तिलाई मनको सबकसियस अवस्थामा पुऱ्याउन सकिन्छ। जस्तो सपना देखेको अवस्थामा पनि हाम्रो मन सबकसियस तहमा पुगेको हुन्छ।

विभिन्न किसिमका मानसिक रोगहरु जस्तो आँडरक्कीको लत, फोबिया, डर चिन्ता (एन्जाइटी), अनिन्द्राको समस्या, गलत वानी ब्यहोरा सुधार गर्न, तनाव जन्म मानसिक रोग, हिस्टोरिया आदिमा हिप्नोथेरापी लाभदायक देखिएको छ।

मनोवैज्ञानिक उपचार विधि अन्तर्गतका विभिन्न किसिमका साइकोथेरापीहरुमा थिने अवचेतन चिन्तमा दबिएका विचार, भावनाहरुलाई चेतन मनमा वा होसमा ल्याउने काम गरिन्छ।

धामीकाँत्री तथा फारफुकका नाममा अन्धविश्वास पनि प्रसस्त छन्। उपचारको नाममा धामीकाँत्रीले विरामीलाई कुटपिट गर्ने, खोसांनी खुवाउने,

खोसांनीको राग सुघाउने, तातो पन्थले डाम्ने आदि जस्तो अमानवीय व्यवहार गरेको पनि पाइन्छ। धामीकाँत्रीबाट उपचारको क्रममा विरामीको मुत्यु भएका समचारहरु समेत बेला बेलामा आउने गरेका छन्। उपचार गर्ने बहनामा धामीकाँत्रीले विरामीलाई यौन दुर्व्यवहार गर्ने गरेका घटना पनि बेला बेला सुन्नुमा आउने गरेका छन्।

धामीकाँत्रीकोमा जानेपने भएमा पनि जानुभन्दा अगाडि त्यो व्यक्ति कस्तो खालको धामीकाँत्री, जान्ने गुरु वा माता हो थाहा पाउनु जरुरी हुन्छ।

सामान्यतया दुई किसिमका धामीकाँत्री, फारफुक गर्ने, गुरु वा माता हुने गर्दछन्।

परम्परागत रूपमा आफ्नो अग्रज वा पुर्खाबाट गदै आएको कार्यलाई निरन्तरता दिएका र गुरु थापेर धामीकाँत्री विध्या सिकेका माता, गुरु र धामीकाँत्रीहरु र अर्को थरि एकाएक धामीकाँत्री वा माता, गुरु भएको स्वघोषणा गरिएका व्यक्तिहरु जो वास्तवमा आफै मानसिक रोग (कम्बर्जन डिसअर्डर्स, मेनिया वा अन्य) को सिकार भएका हुन्छन्। यिनि आफूलाई जान्ने, शक्तिशाली भएको, जस्तो सुके रोग र समस्या पनि हल गर्न सक्ने घमण्ड समेत गर्छन्। यस्ता व्यक्तिहरुबाट दर्व्यवहारमा पर्ने, ठगिमा पर्ने सम्भावना हुन्छ।

कतिपय अवस्थामा धामीकाँत्रीले मान्छेलाई ठगी गर्ने र कमाई खाने भाँडो समेत बजाउने गरेको पाइन्छ।

मन परेको केटा वा केटीलाई मोहनी लगाई आफ्नो बनाई दिने, श्रीमान वा श्रीमतीलाई आफ्नो बहसमा राख्न सक्ने बनाई दिने, छोराछोरी नहुने दम्पतीलाई छोरा छोराछोरी पाउने बनाई दिने, जुवातासमा सधैँ जित्ने बनाउने, धनी बनाई दिने आदि जस्ता कुरा गरी ठगेको पनि पाइन्छ।

धामीकाँत्री, फारफुक विधयसमा आधारित मनोवैज्ञानिक उपचार विधि भएता पनि सबै धामीकाँत्री पढेलेखेका र समस्या बुझ्ने खालका हुन्छन् भन्ने हुँदैन। त्यसैले उनीहरुले विरामीसँग सहि व्यवहार नगर्न सक्छन्। नियत राम्रो र सहयोगी भावना हुँदाहुँदै पनि ज्ञानको अभावमा गलत सरसल्लाह र भाषाशैलीका कारण समस्या परेको व्यक्तिला थप समस्या बढ्न सक्छ। जस्तो डर चिन्ता (एन्जाइटी) भएको व्यक्तिलाई भुत प्रेत, लागेको, देवताले दुख दिएको, ग्रहदशा विप्रेको भन्दा थप तनाव र डर चिन्ता बढ्न सक्छ।

डिप्रेसमा परेको व्यक्तिलाई केही पनि भएको छैन चिन्ता नगर सब ठिक हुन्छ भनेर सल्लाह दिँदा समस्या भन्नु बढ्न सक्छ।

शारीरिक, मानसिक वा अन्य कुनै समस्या आउँदा पहिले विरामीकाँत्रीको भरपर्नु पर्ने अवस्था भए पनि अबको समयमा धामीकाँत्रीकै भरपर्नु पर्ने अवस्था छैन। धामीकाँत्रीले निको पारेको भनिएका सबै समस्याहरु मनसँग सम्बन्धित समस्या हुन।

मनोचिकित्सक, मनोविद वा मनोरोगशिक्षाकारको सेवाबाट यी समस्या अझ सहज तरिकाले समधान गर्न सकिन्छ।

शरणार्थी मामिलामा प्रहरीलाई निष्पक्ष अनुसन्धान गर्न देऊ

बताएका छन्। पार्टीसम्बद्ध राष्ट्रिय युवा संघको बैठकलाई करिब ४५ मिनेट सम्बोधन गरेका ओलीले आफ्नो सम्बोधनको भण्डे १५ मिनेट शरणार्थी प्रकरणवारे बोल्नुमा खर्चिएका थिए। त्यसो त उनले बालुवाटार गएर प्रधानमन्त्री प्रचण्डलाई यसअघि दुई पटक भेट गरिसकेका छन्। भेटमा उनले शरणार्थीवारे चासो राखेको प्रधानमन्त्री प्रचण्ड स्वयंले खुलाएका छन्। आइतवार भएको भेटपछि प्रचण्डले भनेका छन्, 'उहाँले आफ्नो कन्सर्न राख्नु भयो, मैले आफ्नो जनरल कुरा राखें। म दबावमा पर्दिन, कारवाही अघि बढ्छु।'

नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरण एउटा व्यक्तिको वा समूह मात्र जोडिएको अपराध होइन। यो राज्य संरचनाकै मिलेमतोमा भएको गम्भीर अपराध हो। शरणार्थी मामिला नेपालसँग मात्र जोडिने विषय पनि होइन, यो संयुक्त राष्ट्र संघ र अमेरिकासँग पनि जोडिएको मामिला हो। यस्तो गम्भीर विषयमा अनुसन्धान गर्न प्रहरीलाई अपरेशनल स्वायत्तता दिनुपर्छ।

ओलीले त्यसको जवाफमा प्रधानमन्त्री प्रचण्डले हिरोइजमको व्यापार गरेको भन्दै भनेका छन्, 'स्टटवाजी गर्ने होइन, छानविन गरेर दोषीमाथि कारवाही गर्नुपर्छ। म प्रधानमन्त्रीलाई चुनौति दिएर भन्छु, दोषीका विरुद्ध उभिने हिम्मत देखाउनुस्, प्रतिपक्षका विरुद्ध होइन।'

ओलीले सरकारले दुई जनालाई पक्राउ गरेर छाडिएको सूचना आफूले गरेको जिकिर गरेका छन्। 'अस्तित्व नै निरपत्ता भइसकेपछि किन मान्छे छोडिए ? किन मुद्दा स्थगित गरियो ? अब अहिले वयान हेरफेर के-के हुँदैछ ?', ओलीले प्रश्न गरेका छन्।

सोमवार बसेको प्रतिनिधिसभा बैठकमा सांसद अमरेशकुमार सिंहले भ्रष्टाचारवारे बोल्नु नपाएको भन्दै

अर्धनग्न बनेर प्रदर्शन नै गरे। अनुसन्धान भइरहेका विषयमा सार्वजनिक खपतका लागि बोल्ने होडमा सांसद मात्रै छैनन्, नेपाल प्रहरीकै पूर्वप्रहरी उच्च अधिकृत विज्ञानराज शर्मांले पनि बालकृष्ण खाँण गृहमन्त्री भएका देवा दुई जनालाई छुटाइएको भन्दै टिकटक भडियो नै बनाए।

प्रहरी स्रोतको जानकारी अनुसार ११ महिना अघि १८ जेठ २०७९ मा यो प्रकरणका एक जना आरोपी सन्देश शर्माविरुद्ध पीडितले जोहरी दिएका थिए। त्यसका आधारमा प्रहरीको उपत्यका अपराध अनुसन्धान कार्यालयले अनुसन्धान थालेको थियो।

त्यसक्रममा यो प्रकरणमा मुछिएका ललितपुरका सानु भण्डारी र पाँचथरका टंक गुरुडालाई बोलाइएको थियो। उनीहरुविरुद्ध जाहेरी नभएकाले प्रहरीले त्यसबेला मुख्य आरोपी शर्मांलाई ल्याउन सहयोग गर्ने सतमा दुई जनालाई छाडेको थियो।

प्रहरीले निष्पक्ष अनुसन्धान गरोस् भनेर संसदले दबाव दिनु स्वभाविक हो। तर, अहिले सार्वजनिक खपतका लागि मात्र बोल्ने र बाहिर अनुमानका भरमा आएका नामहरुमाथि बहस गर्ने काम भइरहेको छ। जसले अनुसन्धानलाई सहयोग गर्दैन, वरु अफ मिंसलिड' गर्छ।

गृह मन्त्रालयले उताउलो व्याख्या वर्णन गर्ने विषय होइन। गृह मन्त्रालय नेपाल प्रहरीको अभिभावक निकाय हो, उसले नीतिगत रूपमा नेपाल प्रहरीलाई मार्गदर्शन गर्न सक्छ। तर, प्रहरीको अनुसन्धान अधिकृतलाई प्रभावित गर्ने, कुनै निस्कर्ष निकाल्न दबाव दिने जस्ता काम ऊबाट अपेक्षित हुन्।

तर, अहिले प्रहरीभन्दा बाहिरबाट आइरहेको अभिव्यक्तिले अनुसन्धानलाई प्रभावित बनाउन सक्ने जानकारीहरु बताउँछन्। नेपाल प्रहरीका पूर्वप्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक (ए५०३/जी) उत्तमराज सुवेदी अनुसन्धानको विषयमा सम्बन्धित अधिकृत वा त्यससँग जोडिएका व्यक्तिवाहेकबाट आउने जथाभावी टिप्पणीले अनुसन्धानलाई प्रभावित पार्न बताउँछन्।

अफ्र राज्य सञ्चालन गर्ने तहमा भएका र प्रमुख पार्टीका नेताहरुले नै जथाभावी अभिव्यक्ति दिनुले प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा प्रभाव परिहाल्छ, उनले भने, 'प्रहरीले स्वतन्त्र रूपमा अनुसन्धान गरोस् भन्ने सबैको चाहना हो भने यस्ता क्रियाकलाप तत्काल रोक्नुपर्छ, नभए यो प्रकरण पनि चर्चित साढे ३३ किलो सुन जस्तै हुन्छ।'

उर्लावारी, मोरङका सनम शाक्य २०७४ साल फागुनमा मारिएपछि साढे ३३ किलो सुन प्रकरण सतहमा आएको थियो। गृह मन्त्रालयले छानविनका लागि उच्च स्तरीय समिति बनायो, तत्कालीन गृहमन्त्री रामबहादुर थापा 'बादल'ले ठूला माछा समात्न लागेको भन्दै अनुसन्धान भइरहेको विषयमा अभिव्यक्ति दिए।

यो अभिव्यक्तिले अनुसन्धानलाई यति प्रभाव पार्थ्यो कि गृहमन्त्रीले संकेत गरेका 'शक्तिशाली' व्यक्तिसम्म प्रहरी पुग्ने नसक्ने अवस्था बन्थ्यो। 'अन्तिममा यो प्रकरण नै हात्ती आयो, हात्ती आयो

फुस्सा जस्तो भयो', सुवेदी भन्छन्। त्यसैले कसैसँग केही सूचना भए अथवा अनुसन्धानमा शंका भए अनुसन्धान अधिकृत वा सम्बन्धित युनिटका प्रमुखसँग छलफल गर्नुपर्ने सुवेदी बताउँछन्। 'बाहिर भेटेर वा त्यस्ता भेटवारे सार्वजनिक गराएर त अनुसन्धान मात्रै प्रभावित हुन्छ', उनी थप्छन्।

राजनीति जोडिएका छिटपुट विषयवाहेकका घटनामा नेपाल प्रहरीले आफूलाई अब्बल साबित गराएको छ। विना दबाव अनुसन्धान हुने हो भने प्रहरीले अधिकांश घटनामा नतिजा दिएकै अहिले भइरहेका बहस, दिनैपिच्छे जसो शीर्ष नेतावीच भइरहेको छलफलले अनुसन्धानलाई मनोवैज्ञानिक रूपमा मात्रै प्रभावित पार्छ।

यसले मुलुकको अन्तर्राष्ट्रिय छविलाई नै धुमिल बनाउनसक्छ। त्यसैले पनि प्रहरीलाई स्वतन्त्र भएर यसमा अनुसन्धान गर्न दिनु सबै राजनीतिक दलको जिम्मेवारी हो। यस्तो गम्भीर विषयमा प्रहरीलाई अपरेशनल स्वायत्तता दिनुपर्छ।

'अपरेशनल अटोन्मी नेपाल प्रहरीले वर्षौं पहिलेदेखि उठाउँदै आएको विषय हो', पूर्वआईजी देवेन्द्र सुवेदी पनि भन्छन्, 'राज्यको नीतिगत तहले प्रबर्द्धन र संरक्षण गरेको संगठित ठगी र मानव तस्करी गराउने अपराधिक साँठगाँठको पटाक्षेप गर्न प्रहरीले अब अपरेशनल अटोन्मी प्रयोग गर्ने आँट गर्नुपर्छ।'

प्रहरीका अनुसन्धान अधिकृतहरुले यसका लागि कसैको धक्की र प्रभावमा नआती व्यवसायिक दृढतामा अडिक्नुपर्ने उनी बताउँछन्। फौजदारी अभियोग लागेपछि, अमेरिकाका पूर्वराष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्प वयान दिन आफै अदालत हाजिर भए। नारा, जुलुस त्यहाँ पनि

भएका थिए, तर कुनै प्रभाव परेन। पूर्वआईजी देवेन्द्र सुवेदीले भन्न खोजेको 'अपरेशनल अटोन्मी' पनि यही हो।

'यो अनुसन्धानमा प्रहरीले दृढ भएर पेश हुनसक्यो भने कसैको दबाव र प्रभावबाट मुक्त हुनलाई यो एउटा मार्क पनि हुनसक्छ', उनी भन्छन्, 'अहिले कसैको दबाव र प्रभाववना काम गर्न सक्ने भौति अत्र प्रकरणमा कसैले दबाव दिन आँट गर्दैनन्।'

गृहमन्त्रीलाई समेत अनुसन्धान भइरहेको विषयमा जानकारी दिए मात्र पुग्ने उनी बताउँछन्। 'अनुसन्धानलाई यो दिशामा लानुस् वा रोक्नु भन्ने अधिकार गृहमन्त्रीलाई पनि हुँदैन', उनी भन्छन्। 'संसदले निष्पक्ष अनुसन्धानका लागि दबाव दिन सक्छ, राष्ट्रको सार्वभौमसत्ताको दुरुपयोगको विषय भएकाले अनुसन्धानलाई सही दिशामा लैजान अपन्व पनि लिनसक्छ।

'स्वतन्त्र अनुसन्धान होस् भन्ने हो भने वरु निगरानीका लागि स्वतन्त्र विज्ञले अनुगमन गरिरहनु भनेर माग गर्न सकिन्छ', पूर्वप्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक राजेन्द्रवहादुर भण्डारी भन्छन्, 'अनुसन्धानलाई बलियो बनाउनुभन्दा सवैले सहयोग गर्नुपर्नेमा त्यो देखिएकै छैन। अहिले संसदमा भएका दनहरुबाट त्यो दिशातिर अग्रसरता देखिने लक्षण पनि छैन।'

यस्तोमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग र सम्पत्ति शुद्धिकरण विभागले पनि प्रकरणमा संलग्नविरुद्ध चासो देखाउनुपर्ने हो। तर, अख्तियारका प्रमुख आयुक्त प्रेमकुमार गाँई आफै अप्रत्यक्ष रूपमा प्रकरणमा गाँसिएका छन्।

उनले तत्कालीन गृहसचिवका रूपमा यो प्रकरणका आरोपीले कीर्ते गरेको पूर्वसहसचिव बालकृष्ण पन्थी नेतृत्वको कार्यदलको प्रतिवेदन बुझेका थिए। त्यसबेलाका गृहमन्त्रीका सल्लाहकार इन्द्रजित राईसँग समेत साँठगाँठ गरेर गिरोहका सदस्यले त्यो प्रतिवेदन हत्याएर कीर्ते गर्दै करोडौं ठगी गरेका थिए।

कसरी चलेको छ कांग्रेस मुख्यालय ?

नेपाली कांग्रेसको केन्द्रीय कार्यालयमा सुरक्षा गाई भएर डिजी थापाले करिब २७ वर्ष वित्ताए । २०५३ साल असारबाट कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालयमा सुरक्षा गाईको जागिर सुरु गरेका थापाको दिनचर्या आज पर्यन्त उस्तै छ ।

उमरेले बुढ्यौली टेकेका थापालाई अब अक्काशको जिन्दगी रोज्न मन छ । तर, रित्तो हात फर्कनुपर्ने हो कि भन्ने चिन्ताले 'जागिर छोडछु' भन्ने सकिरहेका छैनन् । उनी भन्छन् 'उपदान नपाई कसरी जागिर छोड्नु ?'

कार्यालयका अर्का कर्मचारी सुवर्ण घिमिरे प्यारालाइसिसको विमारी छन् । त्यस्तै सुरक्षा गाई वीरबहादुर गुरुङलाई वेला-वेला निमोनिगाले सताउँछ । बृद्ध अवस्थामा रोग बोकेर उनले केन्द्रीय कार्यालयको सुरक्षा दिइरहेका छन् । आफ्नै शरीरको सुरक्षा गर्न धौधौ पर्ने उमेरमा थापा र गुरुङले कांग्रेसको केन्द्रीय मुकाम हेरचाह गरिरहेका छन् ।

लोकतन्त्र, विधिको शासन र लोककल्याणकारी राज्यको बकालत गर्ने नेपाली कांग्रेसको केन्द्रीय कार्यालयमा काम गर्ने कर्मचारी स्वयं चाहिँ विधि र प्रणालीहन वातावरणमा काम गर्न बाध्य छन् । जस्तो कि कर्मचारी नियुक्ति प्रक्रिया, सेवा सुविधा, सञ्चय कोष, वृत्तिविकास, अतिरिक्त तलब, उपदान, स्वास्थ्य खर्च, विदालगायतका विषयमा कांग्रेसले कुनै नियम बनाएको छैन ।

'सामान्य संस्थाले समेत कर्मचारीका लागि आवश्यक सबै नियमावली बनाएका हुन्छन् । विधिको शासनका लागि बर्षौकै लडेको पार्टीले त्यसमा ध्यान नदिनु गैरजिम्मेवारी काम हो,' कांग्रेसका एक जना केन्द्रीय सदस्य भन्छन् । कर्मचारी नियमावली निर्माण हुन नसक्दा भनाई प्रक्रिया समेत पारदर्शी छैन ।

कांग्रेस कार्यालयका लागि मुख्य सचिव माथिल्लो दर्जाका कर्मचारी हुन् । कृष्णप्रसाद पौडेल अहिले मुख्य सचिव छन् । मुख्य सचिवले आवश्यकता महसुस गरेका विषयमा सभापतिले तोक आदेश गरेपछि बल्ल काम हुन्छ । यसैगरी कर्मचारी भनाई गरिन्छ 'जिम्मेवारी दिइन्छ । एक नेताका शब्दमा 'आवश्यकता अनुसार कर्मचारी राख्ने भन्दा पनि नेताको तर्जोबज अनुसार नियुक्त गरिन्छ ।'

कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालयको एउटा राम्रो पक्ष छ । नियुक्ति पाएका कर्मचारीलाई अहिलेसम्म जबरजस्ती निकालिएको इतिहास भने छैन । पार्टी सभापति फेरिएसँगै मुख्य सचिव परिवर्तन हुनसक्छन् । तर, अन्य कर्मचारीले भने अहिलेसम्म निरन्तरता पाएका छन् ।

कर्मचारीलाई उत्प्रेरणा जगाउने र कार्यालय सञ्चालन प्रक्रियालाई प्रभावकारी बनाउने विषयमा मुख्य सचिवबीच नेताहरु कसैको पनि ध्यान पुगेको छैन । 'कर्मचारीको प्रमुख भएकाले उनीहरुको उत्प्रेरणाको मूल दायित्व मुख्य सचिवमा हुन्छ,' कांग्रेसका ती नेता भन्छन्, 'कर्मचारीले कसरी काम गर्ने, सेवा सुविधा केके हुन्छ ? सेवा निवृत्त हुँदा आफ्नो लागि के हुन्छ ? यस्ता विषयमा सोच्ने कसैलाई फुर्सद छैन ।'

व्यावहारिक दृष्टिले पनि कार्यालय सञ्चालनको जिम्मेवारी महामन्त्रीको हुनुपर्ने हो । तर, पार्टी विधानले कर्मचारी राख्ने/हटाउने अधिकार उनीहरुलाई दिएको छैन । कर्मचारी नियुक्त गर्ने तथा हटाउने अधिकार पार्टी सभापतिलाई मात्रै छ ।

विधानको दफा २५ को उपदफा १० अनुसार सभापतिले 'केन्द्रीय कार्यालयका लागि आवश्यक कर्मचारी नियुक्ति र हेरफेर गर्ने' व्यवस्था छ । जबकी, विधानको अर्को दफाले भने केन्द्रीय कार्यालय महामन्त्री मातहत हुने व्यवस्था गरेको छ । विधानको दफा २७ मा महामन्त्रीको काम कतैथर र अधिकारमा केन्द्रीय कार्यालय महामन्त्री मातहत हुने व्यवस्था छ । जस अनुसार, केन्द्रीय कार्यालयको रेखदेख र सञ्चालनको अधिकार महामन्त्रीलाई हुन्छ ।

बहुदलीय व्यवस्था स्थापना हुँदा ताका जमलमा रहेको केन्द्रीय कार्यालयमा ८ कर्मचारी थिए । उक्त संख्या बढेर हाल २९ पुगेको छ । सात जना त सचिव मात्रै छन् । डा. प्रदीप पराजुली, प्रकाश शर्मा, मुक्ति आचार्य, केशव रिजाल, कृष्णप्रसाद दुवाल र प्रेम केसी कार्यालय सचिवको जिम्मेवारीमा छन् । दुवाल लोकतान्त्रिक फोरम कांग्रेसमा विलय भएसँगै थिएका सचिव हुन् ।

दोहोरो भूमिकामा मुख्य सचिव
मुख्य सचिव केन्द्रीय कार्यालयको प्रशासनिक प्रमुखको रूपमा रहने र दैनिक काम कारवाहीका लागि जिम्मेवार र जवाफदेही

हुने नियमावलीमा उल्लेख छ । तर, कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालयका प्रशासनिक प्रमुखको पौडेल दोहोरो भूमिकामा छन् । उनी राष्ट्रिय सभा सदस्य समेत हुन् ।

१३ औं महाधिवेशनमा सभापतिमा शेरबहादुर देउवा निर्वाचित भएपछि वर्तमान मुख्य सचिवले नियुक्ति पाएका हुन् । पूर्व संस्थान (सुशील कोइराला) पक्षका ऋषिकेश तिवारीले मुख्य सचिवबाट राजीनामा दिएपछि पौडेलले उक्त जिम्मेवारी पाएका हुन् । सभापति देउवा १४ औं महाधिवेशनमा दोस्रोपटक निर्वाचित भएपछि पौडेल पूर्ववत् भूमिकामा कायमै छन् । २०७८ माघमा राष्ट्रिय सभा सदस्य बनेका पौडेलले मुख्य सचिव पद पनि छोडेका छैनन् ।

दोहोरो पदीय जिम्मेवारी र उनको भूमिकालाई लिएर पार्टीभित्र असन्तुष्टि पनि सुनिन्छ । शीर्ष तहका कतिपय नेताहरु पनि मुख्य सचिव पौडेलको भूमिकाबाट असन्तुष्ट रहेको केन्द्रीय तहका नेता बताउँछन् । 'पहिले पहिलेका मुख्य सचिव पार्टीभित्रको गुटभन्दा बाहिर रहेर सबैपति समदुरी राख्ने । सभापतिलाई सुभावा र सल्लाह दिन सक्थे,' केन्द्रीय तहका एक नेता भन्छन्, 'विधानले नहुने कुरालाई त यस्तो हुन कि सभापति जी भन्न सक्थे । पौडेलले वर्तमान सभापतिलाई सुभावा दिने सक्दैन नै राख्दैन ।'

संस्थापन समूहलाई सहयोग हुने गरी पौडेलले भूमिका निर्वाह गरेको भनेर उनको आलोचना हुने गरेको छ । मुख्य सचिव पार्टीमा साफा व्यक्ति भएपनि पदीय आचरण त्यस पौडेलले भूमिका निर्वाह गरेको भनेर उनको आलोचना हुने गरेको छ । मुख्य सचिव पार्टीमा साफा व्यक्ति भएपनि पदीय आचरण त्यस अनुरूप नभएको उनी माथि आरोप छ । तर यस्तो आरोपको पौडेल खण्डन गर्छन् । 'पार्टीभित्रका सबै पक्षलाई मैले समान व्यवहार गरेको छु' पौडेल भन्छन्, 'शेखर दाइ, प्रकाशमान दाइले तपाईं कति खटन सक्नुहुन्छ भन्नुहुन्छ । गुट भनेर कसैलाई मैले फरक व्यवहार गरेको छैन ।'

पौडेलका लागि गाडीको इन्धन र चालक केन्द्रीय कार्यालयले व्यवस्था गरेको छ । उनी सांसद बनिसेपछि केन्द्रीय कार्यालयबाट पारिश्रमिक भने लिएका छैनन् ।

कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालयको अवस्था भद्रगोल छ । अभिलेखहरु सजिलै भेटिँदैनन् । अभिलेखीकरण नहुँदा केन्द्रीय समितिले निर्णय गर्ने क्रममा पुराना नाजिर हेर्न पाउने अवस्था छैन ।

केन्द्रीय कार्यालयलाई व्यवस्थित बनाउने, कर्मचारीको वृत्ति विकास गर्ने जिम्मेवारी मुख्य सचिवको हो । उनीबाट त्यस अनुसारको व्यवहार नभएको भनेर प्रश्न उठ्दै आएको छ । तर, कर्मचारीको हक, हितका लागि आफूले सधैं काम गरेको पौडेलको दावी छ । उनी भन्छन्, 'आरोप गतल हो, म आएपछि सबै कर्मचारीको तलब बढेको छ ।'

भद्रगोल कार्यालय, भेटिँदैनन् अभिलेख
कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालयको अवस्था भद्रगोल छ । अभिलेखहरु सजिलै भेटिँदैनन् । पार्टीले सञ्चालन गरेको वेबसाइटमा कांग्रेसका कुनै दस्तावेज भेटिँदैनन् । कहिलेकाहीँ त साइट नै खुल्दैन । तिनको नियमित अपडेट समेत हुँदैन । क्रियाशील सदस्यको तथ्यगत विवरण साइटमा हेर्न मिल्दैन ।

'सबैभन्दा ठूलो समस्या पार्टीको अभिलेखीकरण र दस्तावेजीकरण व्यवस्थित छैन । अभिलेखीकरण नहुँदा पुराना कुराहरु हेर्न पाइने अवस्था छैन,' कांग्रेसका ती नेता गुनासो गर्छन् । पार्टीको निर्णय गर्ने प्रमुख थलो केन्द्रीय समिति हो । अभिलेखीकरण नहुँदा केन्द्रीय समितिले निर्णय गर्ने क्रममा पुराना नाजिर हेर्न पाउने अवस्था छैन । केन्द्रदेखि तल्लो तहका

संरचनाको पूर्ण अभिलेख कांग्रेस मुख्यालयमा भेटिँदैन ।

कांग्रेसको हालको अवस्था थाहा पाउन उसको पुस्तकालय हेरे पुरछ । कांग्रेसको इतिहाससँग जोडिएका पुस्तकको व्यवस्थित संकलन छैन । केन्द्रीय कार्यालयमा पुस्तकालय छ तर पठनमैत्री कक्ष बनेकै छैन ।

क्रियाशील सदस्यको सूची भए पनि कतिपयको विस्तृत जानकारी छैन । जिल्ला कार्यसमिति भन्दा तलको संरचनालाई व्यवस्थित गरिएको छैन । जिल्ला तहभन्दा मुनिको पार्टी संरचनामा पुग्न जिल्ला कार्यसमितिलाई भर गर्नुपर्ने बाध्यता छ ।

केन्द्रीय कार्यालयले कुनै क्रियाशील सदस्यको बारेमा जानकारी लिन चाहेमा सम्पर्क गर्न सकिने खालको जानकारी छैन । कुनै बडा तहको क्रियाशील सदस्यलाई सम्पर्क गर्न जिल्ला तहलाई केन्द्रले सम्पर्क गर्नुपर्ने बाध्यता छ ।

केन्द्रीय कार्यालयसम्म पनि व्यवस्थित नबनाएको आरोप लान थालेपछि महामन्त्रीद्वय गगन थापा र विश्वप्रकाश शर्मा पछिल्ला दिनमा यसको व्यवस्थापनमा कसिएका छन् । महामन्त्रीद्वयले कार्यालय सञ्चालन कार्यविधि र कर्मचारी विनियमावलीको मस्यौदा तयार गरिरहेका छन् । यसले कार्यालयमा आवश्यक कर्मचारी संख्या, कर्मचारीको नियुक्ति प्रक्रिया, पारिश्रमिक, सेवा/सुविधा लगायतका विषय समेटेर नियमावली तयार हुँदैछ ।

महामन्त्री थापा भन्छन्, 'जागिर छोड्न चाहनेलाई उपदानको व्यवस्था सहित आर्थिक विनियमावली अन्तिम तयारीमा छ । विनियमावलीमा काममा निरन्तरता दिन इच्छुकका लागि वृत्तिविकास, तलबमा पुनरावलोकन, विदा लगायतका विषय पनि समेटिने छ । यस्तै २/२ वर्षमा तलब बढ्ने प्रस्ताव विनियमावलीले गरेको छ । कर्मचारीका सेवा सुविधाको अवस्था र समस्या अति आर्थिक नियमावलीमा समावेश गर्नुपर्ने विषयहरुमा दुई महामन्त्रीले सबै कर्मचारी राखेर केही समय अघि छलफल पनि गरेका थिए ।

कार्यालयका एकजना कर्मचारीका भनाइमा कर्मचारीलाई एकलेकले र सामूहिक रूपमा गुनासो सुन्ने काम पहिलोपटक भएको हो । सबैजसो कर्मचारीले आर्थिक नियमावलीको कुरा उठाएका थिए । सामूहिक छलफल पछि केन्द्रीय कार्यालयलाई व्यवस्थित भएकै कारण पार्टीभित्रका लागि निर्देशिका बनाउने प्रक्रिया पनि अघि बढेको छ ।

अभिलेखीकरणलाई डिजिटल गर्ने संरचनासँग सम्पर्कमा रहने केन्द्रीय कार्यालयमा छुट्टाछुट्टै कक्षको व्यवस्था गरिने छ । महामन्त्रीद्वयका अनुसार, सातै प्रदेशलाई समन्वय गर्ने छुट्टै च्यानल बनाइने छ ।

यस्तै ती तहका सरकारसँग समन्वय गर्ने डेस्क स्थापना हुनेछ । संसदीय समिति र पार्टी विच समन्वय गर्ने ती निकायको अभिलेखीकरण गर्ने छुट्टै व्यवस्था गरिने छ । भ्रातृ, शुभेच्छुक संस्था र विदेशस्थित जनसम्पर्क समितिले कुन शाखामा कसलाई भेट्ने भनेर छुट्टै शाखा बनाउने तयारी छ ।

केन्द्रीय कार्यालयमा सातवटा शाखा हुने गरी कार्यालय सञ्चालन कार्यविधि बनेको छ । सात शाखामा अभिलेख तथा अनुसन्धान, सूचना, सञ्चार तथा प्रेस, प्रशासन, कार्यक्रम व्यवस्थापन र स्टोर, कानून तथा अन्तर्राष्ट्रिय समन्वय र

अनुगमन व्यवस्थापन शाखा रहेका छन् । महामन्त्रीद्वयको दावी अनुसार, पार्टी लाइब्रेरीमा नयाँ-पुराना सबैखाले पुस्तकहरु प्राप्त हुनेछन् । पार्टीसँग जोडिएका नेता, डकुमेन्टहरु राखेर लाइब्रेरीलाई पठनीयस्थल बनाउने योजना छ । लाइब्रेरीलाई समयानुसार 'डिजिटल लाइब्रेरी' बनाउने अवधारणा ल्याइएको छ । 'लाइब्रेरी पढेर सिक्नका लागि मात्रै होइन । अध्ययन गरेको विषय माथि सवाद गर्ने अवधारणा पनि छ,' महामन्त्री थापा भन्छन् ।

पार्टीले मनाउनुपर्ने दिवसलाई संरचना अनुसारको मासिक क्यालेण्डरको निर्माण गर्ने तयारी गरिएको छ । पार्टीले मनाउनुपर्ने दिवस, कुन संरचनाले कुन दिवस मनाउने लगायतका विषयलाई क्यालेण्डरमा उल्लेख गरिने भएको छ । 'केन्द्रले मनाउने स्मृति दिवस, अरु संरचनाले कुन-कुन दिवस कहिले मनाउने वा आफ्नो तरिकाले कार्यक्रम तय गर्ने सकिने दिन तोकेर क्यालेण्डरमा व्यवस्था गरिन्छ,' महामन्त्री थापा भन्छन् ।

यस्तै त्रैमासिक रूपमा बुलेटिन प्रकाशन गर्ने तयारी पनि छ । तीन-तीन महिनामा प्रकाशन हुने बुलेटिनमा समसामयिक, तीन तहका सरकारमा कांग्रेसको भूमिका, सांगठानिक विषय लगायतलाई समावेश गरिएको हुनेछ ।

जनगुनासो र जनसरोकारका विषय सुन्नका लागि छुट्टै डेस्कको व्यवस्था गरिने छ । सामाजिक न्यायका लागि गरिएको आन्दोलनरत व्यक्ति वा पक्षले आफ्नो गुराका विषयमा सोही डेस्क मार्फत जानकारी ल्याउन सक्नेछन् ।

कार्यालय सञ्चालनलाई व्यवस्थित बनाउन आर्थिक र खरिद कार्यविधि पनि बनेको छ । केन्द्रीय समितिले पारित गरेपछि सो कार्यविधि लागू हुनेछ ।

आठौं महाधिवेशन अघि कांग्रेस स कार्यालयमा मुख्य सचिवको व्यवस्था थिएन । तत्कालीन समयमा कार्यालय हेर्ने गरी मुख्य जिम्मेवार पाएको व्यक्तिलाई 'कार्यालय मन्त्री' भनिने प्रचलन थियो । मुख्य सचिवकै भूमिका निर्वाह गर्ने गरी २०३९ सालदेखि २०४८ सालसम्म धुवरा मण्डारी 'कार्यालय मन्त्री' थिए ।

आठौं महाधिवेशनबाट मुख्य सचिवको व्यवस्था गरियो । २०५३ सालमा (नवौं महाधिवेशन) सम्म उनी शपठारी मुख्य सचिव बने । महाधिवेशन लगत्तै एक वर्ष लक्ष्मण घिमिरे मुख्य सचिव बने । घिमिरेले एक वर्षमै छोडेपछि बसन्त गौतम मुख्य सचिव भए । गौतम उक्त भूमिकामा २०६२ सालसम्म रहे ।

२०६२ सालपछि शोभाकर पराजुली मुख्य सचिवमा नियुक्त भए । २०६४ सालमा पार्टी एकीकरण हुँदा संस्थापन पक्षबाट पराजुली र प्रजातान्त्रिक तर्फबाट जीवनप्रेम श्रेष्ठ गरी दुई मुख्य सचिव रहे । पराजुली संविधानसभा सदस्य बनेपछि रामचन्द्र पोखरेलले उनको ठाउँमा नियुक्ति पाए । २०६७ सालको १२ औं महाधिवेशनपछि बसन्त गौतम पुनः मुख्य सचिवमा आए । १२ औं महाधिवेशन भए अघि चिनकाजी श्रेष्ठ र ऋषिकेश तिवारी पनि मुख्य सचिव बनेका थिए ।

पञ्चायत विरुद्ध आन्दोलनको क्रममै कांग्रेसको केन्द्रीय कार्यालय स्थापना भइसकेको थियो । पार्टीको नाम उल्लेखित बोर्ड राखेर कार्यालय सञ्चालन सम्भव थिएन । बहुदलीय व्यवस्था आउनु अघि न्युरोडको धर्मपथ र कमलाक्षीमा केन्द्रीय कार्यालय सञ्चालनमा थियो । खुला राजनीति गर्न र पार्टीको बोर्ड राख्न सकिने अवस्था नभएकाले ती स्थानबाट लुकिछिपी पार्टी सञ्चालन हुने गर्थ्यो ।

२०४६ सालको आन्दोलनतकका कार्यालय जमलमा थियो । करिब दुई वर्षपछि (२०४८ सालमा) केन्द्रीय कार्यालय बागबजारमा सारियो । बागबजारमा कार्यालय धेरै समय रहने । २०४८ सालको अन्तिमतिर कांग्रेस केन्द्रीय कार्यालय महाराजगञ्जस्थित भैरवनाथ गणको पछाडिबाट सञ्चालन भयो ।

२०४९ सालमा नयाँ वानेश्वरस्थित राजेन्द्र खरेलको घरमा कांग्रेसको केन्द्रीय कार्यालय स्थानान्तरण गरियो । २०५३ सालको नवौं महाधिवेशनबाट गिरिजाप्रसाद कोइराला सभापतिमा चयन भए । त्यस लगत्तै कार्यालय पुनः स्थानान्तरण गरेर टेकु सारियो ।

केन्द्रीय कार्यालयका लागि स्थायी मुकाम हुने गरी २०५७ सालमा सानेपापा जग बसावियो । त्यसको चार वर्ष पछि २०६१ सालबाट औपचारिक रूपमा केन्द्रीय कार्यालय सानेपाबाट सञ्चालित छ । कांग्रेसको केन्द्रीय मुख्यालय ६ रोपनी जग्गामा फैलिएको छ ।

साप्ताहिक राशीफल

माफ्फर ज्यो. श्री विष्णु प्रसाद दुवाल

मेघ : (बु,चे,चो,ला,लि,लू,ले,लो,अ)

घरेलु समस्याले सताउने छ, विश्वास मित्रबाट धोका हुनेछ, काममा समस्या आउनेछ, पेटको समस्याले सताउने छ, अध्ययनमा ध्यान दिन सकिने छैन, खर्च बढ्नेछ, वादविवादमा वेफाइदा हुनेछ, धनमाल हराउन सक्छ, सप्ताह अन्त्यमा फाइदा हुने र व्यापारमा पनि फाइदा हुने देखिन्छ । शुभ अंक ३ रंग पर्पल हो, हनुमानजीको पूजा गर्नु राम्रो छ ।

बृष : (ई,ऊ,ए,ओ,वा,वी,वू,वे,वो)

रोकिएको काम बल्नेछ, सुरुमा कार्यको अवसर जुट्नेछ सुख दुःखमा साथ दिने सहयोगी भेटिनेछ, शनिवारदेखि पारिवारिक अशान्ति हुनेछ, डाहा गर्नेहरु पछि पर्नेछन्, अध्ययनमा मन जानेछैन, आँट कमजोर हुनेछ, अन्त्यमा केही फलदायी हुनेछ, शुभ अंक ८ र रंग गुलाबी हो, दुर्गाजीको दर्शन गरी कार्य आरम्भ गर्नु शुभ मानिन्छ ।

मिथुन : (का,की,कू,घ,ङ,छ,के,को,हा)

अध्ययनमा नराम्रो छ, कार्यबाट लाभ लिन सकिने छैन, कुरा काट्नेहरुसँग सतर्क हुनुपर्नेछ, आइतवारदेखि स्थितिमा राम्रो सुधार आउनेछ, सहयोगीहरुले फाइदा दिलाउनेछन् । प्रतिस्पर्धीहरु हार खान्छन्, अन्त्यमा पारिवारिक अशान्ति हुने देखिन्छ, बुद्धि लगाएर काम लिनु होला, शुभ अंक ३ र रंग खैरो हो । बटुक भैरवजीको दर्शन गर्नाले उचित लाभ मिल्नेछ ।

कर्कट : (ही,हू,हे,हो,डा,डी,डू,डे,डो)

सुरुमा स्वादिष्ट भोजन प्राप्त हुनेछ, शनिवारदेखि आँत खराब समय छ, फजुल खर्च बढ्ने, वादविवादमा फलपुर्नै, विगतका कमजोरीले मनमा चिन्ता बढ्ने, अध्ययनमा कमी हुने, अरुको सहयोगले अन्त्यमा केही समस्या सुल्फनेछ, शुभ अंक ९, रंग कालो हो, विष्णुजीको आरधना गर्नाले धेरै राम्रो हुनेछ ।

सिंह : (मा,मी,मु,मे,मो,टा,टी,टू,टो)

प्रारम्भमा अर्थ अभाव रहनेछ, काममा नराम्रोको भय हुनेछ, सहयोगी जुटाउँदामासमय खर्च हुनेछ, गोप्य कुरामा ध्यान दिनुहोला, शनिवार, आइतवार भने स्थितिमा सुधार आउनेछ, कामको अवसर प्राप्त हुनेछ, आँटको काम बल्नेछ, अन्त्यमा समय अनुकूल रहनुका साथै फाइदा मिल्ने देखिन्छ । शुभ अंक ७, रंग रातो छ, दुर्गाजीको स्मरण गर्नु शुभ मानिन्छ ।

कन्या : (टो,पा,पी,पु,ष,ण,ठ,पे,पो)

सुरुमा खर्च बढ्नाले अर्थ अभाव रहनेछ, पछि समग्र फाइदा हुने काम जुट्नेछ, काममा उपलब्ध हुनेछ, शनिवार, आइतवार केही अर्थ अभाव रहनेछ, साथीभाइ टाढिन सक्छन्, स्वास्थ्यमा गडबढी हुनेछ, अन्त्यमा प्रतिष्ठित कामको अवसर जुट्नेछ । शुभ अंक ७, रंग सेतो हो, शिवजीको पूजा गर्नाले कामका सफलता पाइने देखिन्छ ।

तुला : (रा,री,रु,रे,रो,ता,ती,तू,ते)

काममा अवसर जुट्नेछ, साथीभाइको सहयोगले काम बल्ने छ, ठूला व्यक्तिबाट मान सम्मान पाइनेछ, यात्रा गर्ने अवसर जुट्नेछ र साताको अन्त्यमा खर्च बढ्नु र धनमालको नोक्सानी हुने देखिन्छ, शुभ अंक ८ र रंग सेतो हो, महालक्ष्मीको दर्शन गरी कार्य आरम्भ गर्नु अधिक फाइदा हुनेछ ।

बृश्चिक : (तो,ना,नी,नू,ने,नो,या,यी,यू)

कामको जिम्मेवारी बढ्ने, काममा बाधा चुनौति थपिने छ र अरुको स्वार्थमा उपयोग भइनेछ, सजग रहनुहोला, शनिवारदेखि केही सुधार हुनेछ, राजनीतिक र नोकरीमा प्रसिद्धि बढ्नेछ, व्यवसायमा अरुको मन जितेर लाभ लिइनेछ, वधानबाट लाभ मिल्नेछ, शुभ अंक ८ र रंग ध्यू कलर हो, विष्णु भगवानको पूजा गरी कार्य गर्नु शुभ मानिन्छ ।

धनु : (यै,यो,भा,भी,भू,भ,फा,भा,भे)

अप्यारो स्थिति आउनेछ, कामको बोझ थपिनेछ, नियमित काममा बाधा पुग्नेछ, इस्ती गर्नेहरु बढ्नेछन्, काममा वजस पाइनेछ, अरुलाई खर्च बढ्नेछ, शनिवारदेखि नयाँ कार्य थालनी हुनेछ, रिस गर्नेहरुदेखि सजग रहनुहोला, अन्त्यमा फाइदा मिल्नेछ, शुभ अंक ६ र रंग पहेँलो हो, विष्णु भगवानको पूजा गर्दा लाभ मिल्ने देखिन्छ ।

मकर : (भो,जा,जी,जू,जे,जो,ख,खी,खू,खे,खो,गा,गी)

प्रियजनसँग भेटघाटले रामाइलो हुनेछ, लगानशिलले फाइदा मिल्नेछ, उपहार प्राप्त हुनेछ, यात्रा गर्ने अवसर जुट्नेछ, शनिवारदेखि स्वास्थ्यमा गडबढी हुनुको साथै व्यवहारिक भ्रमेला आइलाग्न सक्छ, शुभ अंक १ र रंग रातो हो । दुर्गाजीको आरधना गर्नु कार्य सफल रहनेछ ।

कुम्भ : (गू,गो,गो,सा,सी,सू,से,सो,दा)

कार्य क्षेत्रमा जोश जाँगर बढ्नेछ, जीवनशैलीमा परिवर्तन आउनेछ, दिगो फाइदा हुने काम जुट्नेछ, पारिवारिक जमघट बढ्नेछ, आफन्तमा भने केही फाइदा मिल्ने देखिन्छ, शुभ अंक ९ र रंग निलो हो, भैरवजीको पूजा गरी कार्य आरम्भ गर्नु शुभ मानिन्छ ।

मीन : (री,दू,ध,फ,भ,दे,दो,चा,ची)

अवसर जुटे पनि काममा आँट गर्न नसक्दा चुनौति देखा पर्नेछ, अध्ययनमा सफलता नहुने शनिवारदेखि स्थिति अनुकूल बल्नेछ, व्यापारमा फाइदा मिल्नेछ, आफ्नो कामले अरु प्रभावित हुनेछन्, अप्यारो चुनौतिलाई सामना गर्ने समय छ, आम्दानीको श्रोत जुट्नेछन्, अन्त्यमा स्वास्थ्यमा ध्यान पुऱ्याउनु होला । शुभ अंक ६ र रंग गुलाबी हो, विष्णु भगवानको दर्शन गरी कार्य गर्नु शुभ मानिन्छ ।

अत्यावश्यक टेलिफोन

प्रहरी	१००
ट्राफिक प्रहरी	१०३
आकस्मिक प्रहरी सेवा	४२२६९९९
जिल्ला प्रहरी (काठमाडौं)	४२६९१४४ / ४२६९७९०
जिल्ला प्रहरी (ललितपुर)	५५२९२०७
जिल्ला प्रहरी (भक्तपुर)	६६१४८२१

अस्पताल	
वीर अस्पताल	४२२९९९९
त्रिभु शिखण अस्पताल	४४१२७०७
कान्ति बाल अस्पताल	४४१४७९८ / ४४२७४५२
नेपाल अर्थोपेडिक अस्पताल	४९९१७२५
प्रसूतीगृह थापाथली	४२५३२७६
पाटन अस्पताल	५५२२२७८
सहिद गंगालाल राष्ट्रिय हृदयरोग केन्द्र टेकु अस्पताल	४३७९३२२ / ४३७९३७४
मेरो डेन्टल हस्पिटल, गोगबु	४२५३३९६
काठमाडौं मेडिकल कलेज, सिनामगल	४३८२२४५
तिलगंगा आँखा अस्पताल	२४३६१५२
नर्भिक हस्पिटल, थापाथली	४४९३६८४
सुमेरु अस्पताल, धापाखेल	४२५४५४४
सुमेरु सिटी अस्पताल	५२७५३७७ / ५२७५०८८ / ५२७५०९९
होम तथा प्रसूतीगृह प्राँलि, सामाखुसी	५४००००० / ५४९९९९९, ५४४४४४४
गोर्खा अस्पताल र रिसर्च इन्स्टिच्युट	४३५४५३७ / ४३८९९६२
मनमोहन मेमोरियल अस्पताल	४२४८५५२ / ४२४८५५१
नेपाल मेडिसिटी हस्पिटल, नख्खु, नैसेपाटी	४४९९६०५ / ४४२०८२३
	४२९७७६६

भरोसा अस्पताल प्राँलि, वानेश्वर	२४३४९६८ / ४४८९८९९
काठमाडौं मोडेल अस्पताल	४२४०८०५ / ६
वी.एन्ड.वी अस्पताल	५५३३२०६
मेडिकेयर नेशनल अस्पताल	४४६७०६७
कान्तिपुर हस्पिटल, तीनकुने	४९९१९५७ / ८५८
नागरिक सामुदायिक अस्पताल	६६३७७०० / ५६३९९८४
हिमाल अस्पताल/एम्बुलेन्स	४४९५०७६ / ४४९६७७२
हेल्थिड हेल्थस सामुदायिक अस्पताल	२४३३९१८ / २४३०६९५
डॉ हस्पिटल एन्ड रिसर्च सेन्टर	४४३६२२५
मनोरोग उपचार तथा पुनर्स्थापना केन्द्र, जेठपाटी	४९९२०४८
जनमैत्री हस्पिटल, बालाजु	४३६६३०१-०५
मध्यपुर अस्पताल, भक्त	

नेपाली खेलाडी विदेशमा चम्कंदै

काठमाडौं । भारतमा अहिले महिला फुटबल लिग सञ्चालन भइरहेको छ । इन्डियन वुमन्स लिग आईडब्ल्यूएलमा नेपाली महिला फुटबलकी गोलमेसिन सावित्रा भण्डारी 'साम्बा' चम्किरहेकी छन् ।

नेपाली राष्ट्रिय महिला टिमकी सदस्य सावित्रा भण्डारी साम्बाले इन्डियन वुमन्स लिग (आईडब्ल्यूएल)मा चौथो ह्याट्रिक गरेकी छन् । सावित्राको चार गोल मद्दतमा साविक विजेता गोकुलम केरलाले मंगलवार माता रुमिनीलाई ९-० ले हरायो ।

अहमदाबादस्थित शाइवग पुलिस स्टेडियममा भएको खेलमा सावित्राले दुवै हाफमा समान दुई गोल गरिन् । उनले खेलको पहिलो हाफमा सातौं र १२औं मिनेटमा गोल गरेकी थिइन् । त्यसपछि ६८औं मिनेटमा गोल गरि ह्याट्रिक पूरा गरेकी उनले ६९औं मिनेटमा व्यक्तिगत चौथो गोल गरिन् ।

६ मध्ये पाँच खेलमा गोल गरेकी सावित्राले कुल १९ गोल गर्दै सर्वाधिक गोलकर्ताको सूचीमा शीर्ष स्थानमा छिन् । उनी दोस्रो स्थानकी काजल डे सुजा भन्दा १० गोलले अघि छिन् । काजलले ९ गोल गरेकी छन् ।

गोकुलम केरलालाई लाफि इन्दुमथिले दुई तथा शिल्की देवी, डांगमाई ग्रेस र रन्जना चानुले पनि समान एक गोल गरे । समूह ए मा पाँचौं जित निकालेको गोकुलम केरलाले एक खेल अगावै क्वाटरफाइनलमा स्थानसमेत पक्का गरेको छ ।

६ खेल खेल्दा ५ जित र १ बराबरीबाट १६ अंक जोडेको गोकुलम केरला समूह ए को शीर्ष स्थानमा छ । सहभागी १६ टोलीलाई दुई समूहमा विभाजन गरेर लिग लिग खेलाइएको छ । जहाँ दुवै समूहको शीर्ष चार टोली क्वाटरफाइनलमा प्रवेश गर्नेछन् । नेपाली टिमकी अर्की सदस्य रेखा पौडेल सम्मिलित स्पोर्ट्स ओडिसा ६ खेलबाट १२ अंक जोडेर तेस्रो स्थानमा छ । रेखाले अहिलेसम्म चार गोल गरेकी छन् ।

विदेशी लिगमा गएर नेपाली खेलाडी चम्कनु र उच्च प्रदर्शन गर्नु खेलाडी र देशकै लागि राम्रो हो । तर नेपाली खेलाडीहरू आफ्नै देशमा लिग खेल नपाउँदा भने दुःखी छन् ।

नेपालको घरेलु फुटबलको संरचना पुरानो शैलीको हुनु र महिला फुटबलको त अझ संरचना नै नहुनुले महिला फुटबलरले प्रतियोगिता खेल धेरै कुनूँपछ ।

तर छिमेकी देशहरूमा भने अवस्था फरक छ । भारतमा महिला लिग भइरहेको छ भने बंगलादेशले एसियाकै पहिलो महिला फेन्साइज लिग फुटबलको घोषणा गरिसकेको छ । उक्त फेन्साइज फुटबल यही मेमा सुरु गर्ने तयारी छ । जहाँ दक्षिण एसियाकै विश्वका अन्य देशका खेलाडी समेत आउने त्यहाँका सञ्चारमाध्यमले जनाएका छन् ।

भारत महिला फुटबलमा दक्षिण

एसियाकै पावर हाउस हो उपाधि जितेको फुटबलमा । भारत र नेपाल दुवैलाई पराजित गर्दै पहिलो पटक साफ च्याम्पियनसिप जितेको बंगलादेश दक्षिण एसियामै उदाउँदा शक्ति बनेको छ ।

नेपाल भने प्रतियोगिताको केही अघि मात्र तयारी सुरु गरेर उपाधि जित्ने लक्ष्य राख्नमै सिमित छ । घरेलु प्रतियोगिताहरू नहुँदा खेलाडीहरू निराश छन् ।

पहिलो पटक भारतीय लिग खेल्दा उत्साहित भए पनि मिडिफल्डर रेनुका नगरकोटे नेपालमा खेल नहुँदा दुःखी छन् । 'नेपालमा गेम नहुँदा दुःख लाग्छ । तर बाहिर आएर खेल्दा नेपालकरो नाम राख्न पाउँदा नेपालबाट आएको खेलाडी भन्दा खुशी मिल्छ,' किकस्टार्ट एफसीबाट भारतीय महिला लिग खेल्ने रेनुकाले भने भारतबाटै विभिन्न सञ्चार माध्यमलाई बताउँदै आइरहेकी छिन् ।

नेपालमा पनि नियमित लिग हुने हो भने खेलाडीलाई एस्पोजर मिल्ने र नयाँ खेलाडीहरूले पनि अवसर पाउने उनको विश्वास छ । रेनुका जस्तै पहिलो पटक भारतीय महिला लिग खेल्ने रेनुका सुरु लिम्बु रेखा पौडेल र एन्जला तुम्बापो पनि उत्साहित छन् । तर विदेशी लिग निश्चित अवधिमा लाग्नु हुन्छ । आफ्नै देशकमा लिग वा प्रतियोगिता नहुँदा भने उनीहरूले आफ्नो प्रदर्शन देखाउने अवसर पाउँदैनन् । जसले गर्दा राष्ट्रिय टिमको प्रदर्शनमा पनि असर गर्छ ।

भारतीय महिला लिगमा यस पटक नेपालबाट ६ खेलाडी सहभागी छन् । प्रायः सबै खेलाडीले पहिलो रोजाईमै खेल्ने गरेका छन् ।

यसअघि भारतीय लिग खेल्नेका सावित्रा भण्डारी र अनिता बस्नेतसहित नेपाल महिला फुटबल टिमकी कप्तान एन्जला तुम्बापो सुब्बा, पूर्व कप्तान रेनुका नगरकोटे युवा फरवार्ड रेखा पौडेल र युवा मिडिफल्डर सुरु लिम्बु छन् ।

सावित्राले साविक विजेता गोकुलम केरलाबाट खेल्ने गरेकी छन् । यसअघि सावित्रा र अनिता बस्नेतले खेल्नेका टिम सेथु एफसीबाट यसपटक कप्तान एन्जलाले खेल्ने गरेकी छन् ।

यस्तै रेनुका र सुरुले किकस्टार्ट एफसी तथा रेखाले स्पोर्ट्स ओडिसाबाट खेल्ने गरेकी छन् । अनिता बस्नेतले भने नयाँ टिम लर्ड्स एफबाट खेल्ने गरेकी छन् । रेनुका र अनिता बाहेक सबै खेलाडीले पहिलो रोजाईमा खेल्ने अवसर पाएका छन् । यी दुई खेलाडीले वैकल्पिक खेलाडी रूपमा मैदानमा अवसर पाएका छन् ।

सावित्रा गोल मेसिनकै रूपमा देखिएकी छन् । उनले गोल गर्नमा भारतकै स्टार खेलाडीहरूलाई पछि पारेकी छन् । यसले पनि सावित्रा नेपाल मात्र नभएर दक्षिण एसियाकै स्टार खेलाडी भएको प्रमाणित गर्छ ।

सावित्राले तीन खेलमा ह्याट्रिक गर्दा एक खेलमा दुई गोल गरेकी थिइन् । एक खेलमा भने उनी गोलविहिन भइन् ।

जुन खेलमा गोकुलम केरला मिसाकासँग गोलरहित बराबरीमा रोकिएको थियो । सावित्राले पहिलो खेलमा इस्ट बंगला विरुद्ध ५, दोस्रो खेलमा स्पोर्ट्स ओडिसा विरुद्ध ४ गोल गरेकी थिइन् । तेस्रो खेलमा होप्स विरुद्ध २ गोल गरिन् । यस्तै पाँचौं खेलमा कहानी विरुद्ध ४ गोल गरिन् । सुरुले ४ तथा रेखाले ३ गोल गरेकी छन् ।

यस्तै पोष्टमा एन्जला अब्बल देखिएकी छन् । उनले पाँच मध्ये चार खेल खेल्दा तीन खेलमा क्लिनसिट राखेकी छन् । समग्रमा नेपाली खेलाडीहरूको प्रदर्शन हेर्न लायक नै छ ।

सावित्रा रहेको टिम गोकुलम केरला ५ खेलमा १३ अंकसहित समूहको शीर्ष स्थानमा छ । यही समूहमा रहेको रेखा सम्मिलित टिम स्पोर्ट्स ओडिसा ९ अंकसहित पाँचौं स्थानमा छ ।

समूह बीको शीर्ष स्थानमा रहेको एन्जला सम्मिलित सेथुले शतप्रतिशत जित निकाल्दै १५ अंक जोडेको छ । सुरु र रेनुका रहेको टिम किकस्टार्ट एफसी १२ अंक जोडेर तेस्रो स्थानमा छ ।

अनिता सम्मिलित लर्ड्स समूह बी मा ३ अंकसहित छैटौं स्थानमा छ ।

यस पटक आईडब्ल्यूएलमा फर्माउट केही फरक छ । जसमा १६ टिम सहभागि हुँदा ८-८ टिमको दुई समूहमा विभाजन गरेर खेलाइएको छ ।

दुवै समूहबाट शीर्ष चारमा रहने टिम क्वाटरफाइनल प्रवेश गर्नेछन् । यही ८ टिम अर्को सिजनको महिला लिगका लागि सिधै छनोट हुनेछन् ।

छिमेकी देश भारतले विदेशी खेलाडीलाई सहभागी गराइ महिला लिग फुटबल आयोजना गरिरहँदा नेपालमा भने घोषित प्रतियोगिता नै पूरा हुन पाएन ।

२०७७ सालमा अखिल नेपाल

फुटबल संघ (एन्फा) ले महिला डबल लिगका आधारमा राष्ट्रिय महिला लिगको सुरुवात गरेको थियो । जसमा तीन विभागीय टोली एपीएफ, त्रिभुवन आर्मी र नेपाल पुलिस क्लबसहित नगरपालिकाका टोली गरी कुल ७ टोलीले प्रतिस्पर्धा गरेका थिए ।

भारतदेखि अफ्रिकासम्मका खेलाडीहरू नेपाल आएर खेलेका थिए । जसले महिला फुटबलमा पनि एउटा माहोल बनाएको थियो । त्यसैको निरन्तरता स्वरूप २०७८ सालमा पनि महिला राष्ट्रिय लिग सुरु भयो । तर विडम्बना डबल लिग सिंगल लिगमै सकियो ।

२०७८ फागुन २४ देखि चैत ३० गतेसम्म चितवनमा महिला राष्ट्रिय लिगको पहिलो चरण सम्पन्न भएको थियो । तीन विभागीय सहित ८ टिम सहभागी थिए । २०७७ को लिगको शीर्ष ६ टिम यथावत थिए भने २ नयाँ टिम ललितपुर महानगरपालिका र धनगढी उपमहानगरपालिका छनोट चरण पार गरेर आएका थिए ।

दोस्रो लेग ७ वैशाख २०७८ देखि विराटनगरमा सुरु गर्ने गरी कर्मा छिरिङ शेर्पाको नेतृत्वमा रहेको एन्फाको अघिल्लो कार्यसमितिले विराटनगरमा महानगरपालिकासँग एन्फाले सम्झौता पनि गरेको थियो । तर एन्फा आफ्नै

निर्वाचनमा व्यस्त हुँदा मैदानको खेल प्राथमिकतामा पर्न सकेन ।

२०७९ असारमा पंकज विक्रम नेम्बाङको नेतृत्वमा नयाँ कार्यसमिति एन्फामा आएपछि लिग गर्न सकेन । नयाँ कार्यसमितिले भदौ-असोजमा साफ महिला च्याम्पियनसप सकिएपछि एन्फाले महिला लिगको दोस्रो चरण सुरु गर्ने बताएको थियो ।

दोस्रो चरण असोज कात्तिकमा सुरु गर्ने एन्फाले बताए पनि सुरु गर्न सकेन । त्यसपछि फन् पछि धकेलिँदै गयो । अन्तिममा एन्फाले पहिलो चरणकै अंकका आधारमा विजेता घोषणा गर्‍यो । जसको कुनै रौनक नै रहन ।

पहिलो चरणमा एपीएफले खेलेको ७ वटै खेल जितेर शीर्ष स्थानमा थियो । समान ५ खेल जितेको नेपाल पुलिस र आर्मी दोस्रो र तेस्रो भयो । २०७८ को अन्तिममा पहिलो चरण भएपछि २०७९ सालभर महिला लिग भएन । अहिले एन्फाले जसोतसो पुरुषको शहीद स्मारक ए डिभिजन लिग आयोजना गरिरहेको छ । महिला फुटबलको कुनै चासो नै छैन ।

गत वर्ष भदौमा नेपालले साफ महिला च्याम्पियनसिपमा आयोजना गरेको थियो । तर भारतलाई हराएको नेपाल बंगलादेशसँग फाइनलमा घरेलु मैदानमै पराजित भएर उपविजेता

बन्यो । यसमा घरेलु लिग संरचना नहुनु र नियमित खेल नहुनुको पनि दोष रह्यो ।

२०७८ मा नेपालको महिला टिम अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिता भने व्यस्तै रह्यो । तर शुन्य जस्तै घरेलु संरचना र ग्रासरुट बिना खेलेको नेपालले साफ महिला यू-१५ च्याम्पियनसिपको उपाधि जित्नु बाहेक अन्यमा सफलता पाउन सकेन ।

अहिले भारत र बंगलादेशले महिला फुटबललाई निकै महत्व दिएर अगाडि बढाइरहेको छ । भारतीय फुटबल महासंघले भिजन २०४७ सार्वजनिक गर्दै पुरुष र महिला फुटबल दुवैमा सर्ट टर्म र लड टर्म लक्ष्य सहित काम गरिरहेको छ । बंगलादेश फुटबल फेडरेशनले पनि लामो समयदेखि महिला फुटबलमा गरेको लगानीको प्रतिफल अहिले देखिन थालेको छ ।

एन्फा भने बोलीमै मात्र महिला र पुरुष दुवैको साफ च्याम्पियनसिप जित्ने लक्ष्य राखेको छ । तर त्यही अनुसारको लगानी र तयारी गरेको भने देखिँदैन ।

नगरपालिकाको टिम सहभागी हुनुअघि विभागीय टोली र विकास क्षेत्रकै टिमहरू सहभागी महिला लिग हुने गरेका थियो । जसमा तीनवटा विभागनै हावी हुन्थे । यो लिग पछिल्लो पटक सन् २०१८ मा आयोजना भएको थियो । त्यसपछि कोभिड-१९ महामारीले गर्दा महिलाको लिग भएन ।

त्यसपछि एन्फाले फिफाको सहयोगमा दुई चरणको उपमेयर कप गर्दै महिला राष्ट्रिय लिग आयोजना गरेको थियो । नगरपालिकाको टिम सहभागी हुँदा समस्या हुने भन्दै एन्फाको नयाँ कार्यसमितिले फेरि नयाँ शैलीमा महिला लिग फुटबल आयोजना गर्ने तयारी गरेको छ । 'यसअघि नगरपालिकाको टिम सहभागी थियो । तर पालिकामा निर्वाचनपछि नेतृत्व परिवर्तन हुँदा बजेट लगायत विषयमा समस्या भयो', एन्फाले बताएको छ । यसअघि महिला लिगको दोस्रो चरण आयोजना गर्न नसकेको एन्फाले अहिले विभिन्न बहाना बनाएर टाढ्यो । अब भने एन्फाले महिला फुटबलको लागि नयाँ प्रोसेस सुरु गरेको बताइरहेको छ । 'अब महिला फुटबलमा पनि नगरपालिकाको सट्टा क्लब समावेश गर्ने गरी प्रोसेस भइरहेको छ । यसमा ए डिभिजन क्लबका महिला टिम वा अन्य क्लब समेत हुन सक्ने एन्फाले बताएको छ ।

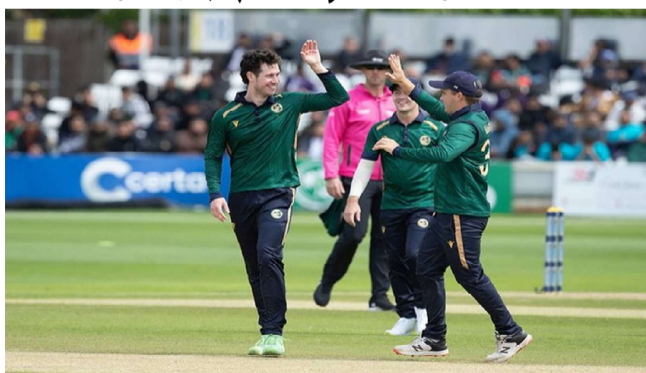
आयरल्याण्डले विश्वकप छनोट खेल्ने, दक्षिण अफ्रिका विश्वकपमा छनोट

काठमाडौं । आगामी सेप्टेम्बरमा भारतमा हुने वानडे विश्वकपका लागि जुन-जुलाईमा जिम्बावेमा छनोट खेल्ने १० वटै टोलीको टुङ्गो लागेको छ । जहाँबाट शीर्ष दुई टोली विश्वकपमा छनोट हुनेछन् ।

आईसीसी क्रिकेट विश्वकप सुपर लिगको अन्तिम शृंखलाको पहिलो खेलमा बंगलादेश र आयरल्याण्डबीचको खेल वर्षाले प्रभावित हुँदा नतिजाविहीन बनेपछि आयरल्याण्डले अब विश्वकप छनोट खेल्नुपर्ने भएको छ । यसको फाइदा दक्षिण अफ्रिकालाई भएको छ र दक्षिण अफ्रिकाले सुपर लिगको शीर्ष आठमा रहेर सीधै विश्वकपमा स्थान पक्का गरेको छ ।

१३ टोली सम्मिलित सुपर लिगमा आयोजक भारतसहित शीर्ष आठ टोलीले विश्वकपमा स्थान बनाएका हुन् । पुछारका पाँच टोलीले भने अब जिम्बावेले १० टोली सम्मिलित छनोट प्रतियोगिता खेल्नुपर्नेछ ।

बंगलादेशसँगको खेल नतिजाविहीन बनेपछि आयरल्याण्डको ७३ अंक छ र ११औं स्थानमा छ । आयरल्याण्डले अब बाँकी दुई खेल जित्ने पनि आठौं स्थानमा रहेको दक्षिण अफ्रिकालाई भेट्ने छैन । दक्षिण अफ्रिकाको ९८ अंक छ । यदि आयरल्याण्डले बंगलादेशलाई सबै तीन खेलमा हराएर नेट रनरेटमा सुधार गरेको भए विश्वकपमा पुग्ने सम्भावना कायम

थियो । तर अब त्यो सम्भावना टरेको छ । जिम्बावेले आगामी जुन १८ देखि जुलाई ९ सम्म हुने विश्वकप छनोटमा १० टोलीले प्रतिस्पर्धा गर्नेछन् । जहाँ ४ टेष्ट राष्ट्र वेस्ट इन्डिज, श्रीलंका, आयोजक जिम्बावे र आयरल्याण्डसँगै ६ एशोसिएट टोली छन् । चार टेष्ट राष्ट्रसहित सुपर लिग खेलेको नेदरल्याण्डस सुपर लिगको अन्तिम पाँच स्थानमा रहेपछि विश्वकप छनोटमा आइपुगेको हो । यस्तै स्कटल्याण्ड, ओमान र नेपालले क्रिकेट विश्वकप लिग टु कोशीर्ष तीन स्थानमा रहेर विश्वकप छनोटमा स्थान बनाएका थिए । यस क्रममा नेपालले अन्तिम १२ मध्ये ११ खेलमा जित निकाल्दै सनसनीरूपमा शीर्ष तीनमा स्थान बनाएको थियो । यस्तै अमेरिका र यूएईले क्वालिफायर प्लेअफमा शीर्ष दुई स्थानमा रहेर

विश्वकप छनोटमा स्थान बनाएका हुन् । अब यी १० टोलीबीच फाइनल पुग्ने दुई टोली भारतमा हुने वान डे विश्वकपको टिकट काट्नेछ ।

नेपाललगायत एसोसिएट राष्ट्रहरू टूला टेष्ट टोलीसँग विश्वकप छनोट खेल्न उत्साहित छन् । जहाँ एशोसिएट टोलीले कम्तीमा पनि दुई टेष्ट टोलीविरुद्ध खेल्न पाउने छन् । आईसीसीले समूह विभाजन गरेपछि कसले कुन टिमसँग खेल्ने टुङ्गो लाग्नेछ ।

विश्वकप छनोटमा सहभागी १० टिमलाई दुई समूहमा विभाजन गरिनेछ । समूह चरणको खेलपछि दुवै समूहको शीर्ष तीन स्थानमा रहने तीन/तीन गरी ६ टोली सुपर सिक्समा प्रवेश गर्नेछन् । सुपर सिक्सको शीर्ष दुई टोली फाइनल पुग्नेद विश्वकपमा छनोट हुनेछन् ।

सितल थोपा सिचाई प्रतिधि उद्योग
Sital Drip Irrigation Technology Industry
 ग्वाको, ललितपुर, नेपाल, फोन : ०१-५२०३६८८, ५२०२१५५
 Email: sitaldripnepal@gmail.com Website: www.sitaldripnepal.com

नेपालको
१ मात्र
थोपा सिचाई
प्रतिधि उद्योग ।

An ISO 9001 : 2015 Certified Company

माथिका सबै सामग्रीहरू यस उद्योगबाट उत्पादन गरिन्छ ।

सितल थोपा सिचाई र माइक्रो सिपिङ्गलर प्रतिधिका विशेषताहरू :

थोरै पानीमा धेरै जमिन सिचाई गर्न सकिने, समयको बचत, भारपातको कमि, माटोको उर्वरा कायम राख्ने, गुणस्तरिय उत्पादन साथै उत्पादनमा वृद्धि, जडाम मर्मत र सञ्चालन गर्न सहज, १५ वर्ष सम्मको ग्यारेन्टी ।

दाँते (फार्म रोक)

दाँते (फार्म रोक)

कन सेलर (हाते मकै छोडाउने)

होल मेकर

भारतको प्रख्यात कृषि सामग्री उत्पादक **Rajdeep Agri. Products** को नेपालको लागि आधिकारिक (Authorised) विक्रेता

Tomato Clip

Plastic Pots

Seedling Tray

Seed Displayer

Root Trainer

Label

Shade Net House

Poly House

Green House

हामी सिल्योपिन प्लाष्टिकको आधिकारीक विक्रेता हौं ।

६ करोड...

जाँच चलिरहेको छ। पुष्टि भएको छैन । काठमाडौँ उपत्यका अपराध अनुसन्धान कार्यालयको टोलीले मंगलबारमात्रै थप दुई जनालाई पक्राउ गरेको थियो । पक्राउ पर्नेमा काठमाडौँ टोखाका रामशरण केसी र मोरङका गोविन्द चौधरी रहेका छन् । यसअघि पक्राउ परेकाहरूले दिएको बयानका आधारमा अनुसन्धान गर्दा उनीहरू पनि यस प्रकरणमा संलग्न रहेको खुलेपछि पक्राउ गरिएको अनुसन्धानमा संलग्न एक प्रहरी अधिकृतले जानकारी दिए । यससँगै यो प्रकरणमा पक्राउ पर्नेको संख्या १२ पुगेको छ ।

प्रहरीले यसअघि पूर्वगृहसचिव टेकनारायण पाण्डे, पूर्वगृहमन्त्री रामबहादुर थापा ‘बादल’ का सुरक्षा सल्लाहकार इन्द्रजित राई, केशव दुलाल, सानु भण्डारी, सागर राई, सन्देश शर्मा, टंककुमार गुरुङ र नेकपा (एमाले) का सचिव एवं सांसद टोपबहादुर रायमाझीका छोरा सन्दीपलाई पक्राउ गरिसकेको छ ।

टोपबहादुर भने फरार छन् । मंगलवार जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौँको टोलीले सातदोबाटोस्थित उनको घरमा खानतलासी गरेको थियो । हिरासतमा रहेका अभियुक्तहरूको बयानको आधारमा एकपछि अर्को गरी उच्चपदस्थहरू तानिनेक्रम जारी छ ।

प्रचण्ड सरकार...

११५ सांसद छन् ।

सांसदमा १७५ सदस्य संख्या छ । जसमध्ये २ जना सांसद निलम्बित अवस्थामा छन् । प्रचण्ड प्रधान मन्त्री भएको ५ महिना पुग्न लाग्दा निरन्तर समर्थन घट्दो छ । यसलाई सत्ता संकट बढ्दै गएको रूपमा पनि लिइएको छ । सत्ता गठबन्धन कै मुख्य घटक नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टीका अध्यक्ष माधवकुमार नेपालले प्रचण्ड सरकार संकटमा परेको संकेत गरिसकेका छन् । उनले कुनै पनि बेला समर्थन फिर्ता लिन सक्ने चेतावनी सार्वजनिक रूपमै गरेका छन् । यसले पनि सत्ता ढाल्ने खेलको भित्री रहस्य खुल्न थालेको छ । तर, प्रचण्ड डगमगाएका छैनन् भन्नु आक्रामक बन्दै गएका छन् । आफू सिंह भएको दावीगर्दै गार्जिएमा स्थलहरूको भागाभाग हुने अभिव्यक्ति दिए ।

प्रचण्डले ...

तर नरोकिने गरी बढेको छ । योजना बनाउने र विचौलियाको काम गर्ने मात्र होइन, सरकारकै जिम्मेवार निकायका उच्चपदस्थ व्यक्तिहरू समेत जोडिनुले भ्रष्टाचारको लुकेका तथ्यहरू उजागर भइरहेका छन् । अहिले बहालवाल सचिव टेकनारायण पाण्डे र पूर्वगृहमन्त्रीका सुरक्षा सल्लाहकारसमेत रहेका इन्द्रजित राईसहित ८ जना हिरासतमा छन् । सचिव पाण्डेको बयान लिइरहेको प्रहरी पूर्व उपप्रधानमन्त्री टोपबहादुर रायमाझीको खोजीमा छ । पक्राउ परेकाहरूले दिएको बयानबाट हाइप्रोफलका मान्छेहरूको संलग्नता छल्नै छ । एमाले भने आफूविरुद्धको क्याम्पियन भन्दै सशक्तित छ । सँगै यो घटनामा दोषी भनिएका अन्य दलका हाइप्रोफाइल र विभिन्न भ्रष्टाचार काण्डहरूको पनि छानविनको माग गरिरहेको छ ।

मुलुकमा र्थित बसाउने जिम्मेवारी राजनीतिक नेतृत्वको हो । शासन प्रणालीमा सुधारका लागि कानुन बनाउने र कानुनको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्न लगाउने पनि राजनीतिक नेतृत्वले नै हो । तर हाम्रो राजनीतिक नेतृत्व भने र्थित विगान तिर उद्यत छ । हत्या अभियोग र ठगीको घटनामा प्रहरीले खोजिरहेका व्यक्तिलाई ओत दिने काम राजनीतिक दलको नेतृत्वबाट हुँदै आएको छ । यस्ता किसिमका गतिविधिबाट यो प्रकरण प्रभाव र दबावमा पर्ने त होइन भन्ने शंका पनि उतिकै छ ।

भुटानी शरणार्थी प्रकरण नेपालमा भइरहेका भ्रष्टाचारको एउटा नमूना मात्र हो । यसले भ्रष्टाचारको बर्दलिदो शैली र संगठित गिरोह फरक क्षेत्र र पृष्ठभूमिका हुन्छन् भन्ने छर्लङ्ग पारेको छ । भ्रष्टाचारको नशा उच्च राजनीतिक तहसम्म जोडिएको तथ्य शरणार्थी प्रकरणले देखाइरहेका राजनीतिक दलका उच्च नेता र तिनका पत्नीका नाम बाहिर आउन थालेका छन् । कांग्रेस सभापति शेरबहादुर देउवा पत्नी आरजु राणु र पूर्वगृहमन्त्री बालकृष्ण खाँड, उहाँकी पत्नी मञ्जु खाँडको पनि नाम जोडिएर आएको छर । उनीहरू दोषी होलान्,

नहोलान् तर छानविन होला त ?

नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणको अनुसन्धान कहाँ गएर टुंगिएला ? राजनीतिक दबावको सामना अनुसन्धानकर्ता निकायले गर्न सक्ला ? यी आमचासोको विषय बनेका छन् । जे होस् भ्रष्टाचारीलाई धेरै पछि व्रस्त पार्ने गरी सरकारले चालेको कदमले मूल्य मान्यतामा चल्नेहरूका लागि नयाँ आशाका किरणहरू देखाउन थालेको छ । प्रचण्डले तेस्रो पटक प्रधानमन्त्री हुँदा महत्वपूर्ण छाप छाड्ने गरी कदम चालेका छन् ।

कांग्रेसमा ...

नेतृत्वलाई संकेत गर्दै पार्टी संचालनको पद्धति, निर्णयहरूमा आफूले राखेका विषयले प्रवेश नपाएको, पार्टी परिवारवादमा गएको, चाकडी बरिपरी नेतृत्व लिप्त भएको भन्दै नेतृत्वप्रति अतिवादको संज्ञा दिँदै लामो समयसम्म सहैर नबस्ने स्पष्ट पारे । महामन्त्री थापाको अभिव्यक्तिपछि कांग्रेस कार्यकर्ताहरूमा पार्टी फुट्ने त होइन भन्ने संशय उत्पन्न भएको छ । गगन थापाले आफू पेलिएको महशुश गर्दै निकटस्थसँग कडा रणनीति चाल्ने बताइसकेका छन् । पछिल्लो समय देउवाले डा. शेखर कोइरालालाई साथमा लिएर पार्टीभित्र एकलौटी गरिरहेको थापा पक्षको बुझाइ छ । शंका कतिसम्म बढ्दै गएको छ भने मंसिरको चुनावमा प्रत्यक्षतर्फ टिकट वितरण गर्नेदेखि आगामी पार्टी महाधिवेशनमा शेखरलाई आफ्नो समूहको तर्फबाट सभापतिमा समर्थन गर्नेसम्मका आशवासन देउवाले दिएको छन् । तर, गगन थापाको अभिव्यक्तिप्रति संस्थापन पक्षका कांग्रेस अभिव्यक्तिप्रति संस्थापन पक्षका कांग्रेस नेताहरू भने हल्का रूपमा लिन्छन् । यो उनीहरूको महाभुल हुनसक्छ ।

कांग्रेसभित्र महाधिवेशनदेखि नै असन्तुष्टी उस्तै छ, त्यसलाई पुर्न पार्टीको विचार, संगठन र नेतृत्वमा सुधारको आवाज उठ्दै आएपनि नेतृत्वले वेवास्ता गर्दै आएको आरोप छ । चौथौँ महाधिवेशनपछि पार्टीका कार्यकर्ता तथा शुभेच्छुकले आन्तरिक संगठन, पार्टी सञ्चालनको तरिका, विगतका गरेका गल्तीको मूल्यांकनसहित सुधारका र्न्तर्अन र नेतृत्वमा आमूल परिमार्जन हुने विश्वास पालेका थिए । तर, महाधिवेशनभएको डेढ वर्षसम्म अवस्था फेरिएको छैन । केन्द्रीय समिति, र कार्यसम्पादन समितिले समेत पूर्णता नपाउँदा असन्तुष्टी वाकिलेको छ । कांग्रेस संगठन विस्तार भन्दा पनि कुनै कमजोर भएको छ । संकट बहिरहँदा किन गगन थापाले चेतावनी दिए पार्टी नेतृत्वलाई ? यो कांग्रेसमा महाभूकम्प आउनु अघिको संकेत हो ।

कांग्रेस सांसदको चुनावमा पहिलो दल बनेपनि नेतृत्व फर्किसकेको छ । स्थानीय नेता कार्यकर्ताले पार्टी छाड्न थालेको र कतिपय छाड्न ठिकक परेको रिपोर्टहरू देउवासम्म पुग्न थालेको छ । यस्तो अवस्थामा महामन्त्री थापाको अभिव्यक्ति र संस्थापन पक्षको एकलौटीले कतै कांग्रेस फुटको संघारमा धकेलिनै त होइन ? कार्यकर्तामा बढ्दो विचलनले कुनैपनि बेला कांग्रेस चीरा पर्न सक्छ । अहिले गएको पहिरोले ठूलै धाँजा बनाउँदै फुट्ने अवस्था सृजना गर्दै लगेको छ ।

राष्ट्रपतिलाई ...

यो सबै भएको हो । विधेयक हालका राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलबाट सदर गराउने पहल चलिरहेको छ । यसका लागि उनलाई मनाउन पनि आचार्यलाई मन्त्री दिइएको छ ।

आचार्य लामो समय पौडेलसँग नजिक रहेर काम गरे । पौडेलकै पहलमा उनले कपिलवस्तुमा टिकट पनि पाए । चुनाव जितेका उनले एकै पटक मन्त्री पाउँदा कांग्रेसकै कतिपय नेता आश्चर्य चकित भएका छन् । उनीभन्दा धेरै सिनियर नेताहरू मन्त्री बन्न सकेका छैनन् । तर, आचार्यले बाजी नै मारे । यसमा पौडेलको ठूलै जोडबल छ । आफ्ना मान्छेको संरक्षण गरेर देखाए पौडेलले । उनी विगतमा आफ्नालाई संरक्षण नगर्ने नेताको परिचय बनाएका थिए । तर, राष्ट्रपति भए पछि देउवा र प्रचण्डमाथि दबाव हालेर आफ्नालाई मन्त्री बनाई छोडे ।

कपिलवस्तु क्षेत्र नं २ बाटमा मंसिर ४ को चुनाव जितेको पाँच महिनामै मन्त्री बनेर आचार्यले महत्वपूर्ण राजनीतिक उपलब्धि हासिल गरेका छन् । उनी अधिल्लो चुनावमा प्रदेशमा राज्यमन्त्रीसम्म भएका थिए । आचार्यसहित नेपाली कांग्रेसबाट ९ मन्त्री सरकारमा सहभागी भएका छन् । मन्त्रिपरिषद्मा प्रधानमन्त्री प्रचण्डसहित २३ सदस्य पुगेका छन् जसमा दुई जना राज्य मन्त्री छन् ।

मन्त्रीमा देउवा ...

आफ्नो समूहमा आफूखुसी गरेका हुन् । मन्त्री पठाउँदा देउवाले संस्थापन समूहका र कोइरालाले संस्थापन इतर समूहका अन्य प्रभावशाली नेताहरूलाई ‘वाइपास’ गरेका छन् । कांग्रेसबाट चार चरणमा मन्त्रीहरू सरकारमा पठाउँदा दुवै नेताले आ-आफ्ना विश्वासपात्रहरूलाई मात्रै पठाएका छन् ।

मन्त्रिपरिषदमा संस्थापन समूहमा रहेका नेताहरू विमलेन्द्र निधि, प्रकाशमान सिंह, डा. शशांक कोइराला र कृष्णप्रसाद सिटौला कसैलाई पनि भाग दिइएको छैन भने संस्थापन इतर समूहले महामन्त्री गगन थापालाई उपेक्षा गरेको छ ।

संस्थापन समूहबाट ५ जना सरकारमा सहभागी हुँदा उक्त समूहभित्र उपसमूहको नेतृत्व गर्ने नेताहरू कसैले पनि भाग पाएनन् । संस्थापन समूहबाट उपसभापति पूर्णबहादुर खड्का, प्रवक्ता डा. प्रकाशशरण महत, एनपी साउद, मोहनबहादुर बस्नेत, रमेश रिजाल र सीता गुरुङ मन्त्री बनेका छन् । उनीहरू पाँचै जना सभापति देउवा निकट हुन् ।

संस्थापनमा उपसमूहको नेतृत्व गर्दै आएका पूर्वउपसभापति निधि र पूर्वमहामन्त्री सिंह आफैँ मन्त्रीका आकांक्षी थिए । उनीहरू उपप्रधानमन्त्रीको हैसियतमा पार्टीको नेतृत्व गरेर सरकारमा सहभागी हुन इच्छुक थिए । तर, अन्तिम समयमा देउवाले आफूनिकट उपसभापति खड्कालाई उपप्रधान तथा रक्षामन्त्रीको हैसियतमा पार्टीको नेतृत्व दिएर सरकारमा सहभागी गराएका थिए ।

यस्तै अर्को उपसमूहको नेतृत्व गर्दै आएका पूर्वमहामन्त्री डा. कोइरालाले आफूनिकट सांसदहरू दीपक गिरी र दीपक खड्कामध्ये कुनै एक जनालाई मन्त्री बनाउने प्रयास गरेका थिए । यद्यपि उनले मन्त्रिपरिषदमा भाग पाएनन् ।

अर्का पूर्वमहामन्त्री सिटौलाले राष्ट्रपतिको वीडबाट बाहिरिएपछि काठमाडौँ-५ बाट निर्वाचित सांसद प्रदीप पौडेललाई मन्त्री बनाउन जोडबल गरेका थिए । उनले सभापति देउवालाई भेटेरै पौडेललाई मन्त्री बनाउन प्रस्ताव पनि गरेका थिए ।

सिटौलाले ‘पब्लिक इमेज’ भएका र दुवै महामन्त्रीले सिफारिस गरेका सांसद पौडेललाई मन्त्री बनाउँदा पार्टीले युवालाई अवसर दिएको सन्देश जानेसमेत बताएका थिए । तर, १४ औँ महाधिवेशनमा आफ्नै समूहबाट महामन्त्रीका उम्मेदवार रहिसकेका पौडेललाई मन्त्री बनाउन सकारात्मक भएनन् ।

गत पुस ६ गते सम्पन्न संसदीय दलको निर्वाचनमा पौडेल महामन्त्री गगन थापाको पक्षमा उभिएका थिए । समूह छाडेर पौडेल इतर समूहको पक्षमा उभिएपछि सभापति देउवाले उनलाई मन्त्री बनाउन चाहेनन् ।

उता संस्थापन इतर समूहको नेतृत्व गर्दै आएका नेता कोइरालाले समूहको भागमा परेका दुई मन्त्रालयमा महामन्त्री थापासँग सरसल्लाह नै नगरी आफूनिकटलाई मन्त्री बनाए । उनले उपसभापति धनराज गुरुङ र गृहजिल्ला मोरङका सांसद डिगबहादुर लिम्बूलाई मन्त्रिपरिषदा पठाए ।

वैशाख १९ मा सभापति देउवालाई मन्त्रीका लागि गुरुङ र लिम्बूको नाम सुम्पिएर कोइराला सिंगापुर उडेका थिए । त्यसको भोलिपल्टै देउवाले कोइरालाले दिएको दुवै सांसदको नाम मन्त्री नियुक्तिका लागि प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डलाई बुझाएका थिए । उनीहरूलाई राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले वैशाख २१ गते शपथ खुवाएका थिए ।

चैत १७ मा गरिएको मन्त्रिपरिषद् विस्तारका क्रममा सभापति देउवाले आफ्नो समूहबाट मात्रै ४ जना मन्त्री पठाएका थिए । उनले उपप्रधानसहित रक्षा मन्त्रालयको जिम्मा दिएर उपसभापति खड्कालाई, अर्थ मन्त्रालयमा प्रवक्ता महतलाई, उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालयमा रिजाल र सहरी विकास मन्त्रालयमा नेतृ गुरुङलाई पठाएका थिए ।

संस्थापत इतर समूहबाट उपसभापति गुरुङ र मोरङका सांसद लिम्बूको नाम मन्त्री बन्ने सूचीमा थियो । गुरुङ र लिम्बूलाई मन्त्री बनाउने विषयमा देउवा र कोइरालाबीच सहमति पनि भइसकेको थियो ।

तर, महामन्त्री थापाले मन्त्रिपरिषदमा समूहको सम्मानजनक सहभागिता हुनुपर्ने विषय उठान गरेपछि दुवैको शपथ रोखिएको थियो । महामन्त्री थापा सहमहामन्त्रीद्वय बढी पाण्डे र जीवन परियार तथा संसदीय दलको निर्वाचनमा आफूलाई सघाएका सांसद प्रदीप

सात पृष्ठ

पौडेलमध्ये एक जनालाई मन्त्री बनाउनु पर्ने अज्ञानमा थिए । उनको प्रयासमा अर्का महामन्त्री विश्वप्रकाश शर्माले पनि साथ दिएका थिए । शर्मा पनि संसदीय दलको चुनावदेखि थापाको पक्षमा खुलेका थिए ।

तर, संस्थापन इतर समूहको नेतृत्व गरिरहेका नेता कोइरालाले पछिल्लो समय महामन्त्री थापालाई ‘वाइपास’ गरेर आफूनिकटका उपसभापति गुरुङ र लिम्बूलाई मन्त्री बनाएका छन् ।

वैशाख २४ गते कांग्रेसबाट सांसद सुरेन्द्रराज आचार्यले महिला तथा

बालबालिका मन्त्रालय सम्हालेका थिए । उनलाई सभापति देउवाले राष्ट्रपति पौडेलको कोटामा मन्त्रीका लागि प्रधानमन्त्री प्रचण्डसमक्ष सिफारिस गरेका थिए ।

कांग्रेसले पाएको ९ मन्त्रालयमध्ये सभापति देउवाले संस्थापनबाट ६, संस्थापन इतर समूहबाट २ र राष्ट्रपतिनिकट १ जनालाई मन्त्री बनाउँदा महामन्त्रीद्वयको रोजाइका कोही पनि परेनन् ।

सभापति देउवा र नेता कोइरालाले मन्त्री बनाउँदा एकलौटी गरेपछि महामन्त्रीद्वय थापा र शर्मा असन्तुष्ट छन् । उनीहरूले मन्त्रिपरिषदका लागि पार्टीबाट नाम पठाउँदा गरिएको एकलौटीपति सभापति देउवासँग पदाधिकारी बैठकमै सहमति जनाइसकेका छन् ।

सभापति देउवाले मात्रै नभएर आफ्नै समूहका नेता कोइरालाले समेत मन्त्री बनाउने विषयमा छलफल र परामर्श नगरेपछि सार्वजनिक रूपमै असन्तुष्टि व्यक्त गरिसकेका छन् ।

‘कहिले प्रक्रिया चित्त बुझेन, कहिले पढ्ति, कति निर्णयहरू मन परेनन्, कति आफूले राखेका विषयले प्रवेश नै पाएनन्, धेरै पटक लाग्यो प्रतिरोध गरूँ, तर हरेक पटक सोचें, म जिम्मेवारी लिएर बसेको छु, एउटा सीमा छ,’ उनले वैशाख २४ गते वेलुकी सामाजिक सञ्जालमा लेखे, ‘त्यसैले कहिले मौन रहें त कहिले भित्रै आफ्ना मत र अडान राखें, लडें, साथीहरूलाई सम्झाएँ तर अब त अति भयो ।’

चीनद्वारा ...

लिनुपर्ने वाध्यता छ । पर्यटक आफैँ भीसाका लागि उपस्थित हुनुपर्छ । अनलाइन आवेदन दिन पनि मिल्दैन । बायोमेट्रिक विवरण द्तावासमै लिनै अनिवार्य गरिएको छ । विगतमा यो विवरण सीमा नाकाको अध्यागमन कार्यालयमा बुझाउन सकिन्थ्यो ।

नयाँ नियमअनुसार कैलाश मानसरोवर यात्रामा जाने भारतीय पर्यटक कम्तिमा पाँच जनाको समूहमा हुनुपर्ने र कम्तिमा चार जना भीसाका लागि भौतिक रूपमा नै उपस्थित हुनुपर्ने छ । नेपालीका लागि पनि भीसा शुल्क बढाइएको छ । कोभिड महामारी अगाडि नेपालीले भीसा शुल्क ४२०० रूपैयाँ तिरे पुग्नेमा १३ हजार पुर्‍याइएको छ । तीर्थ यात्रीको भरिया बनेर जानेले ३ सय डलर तिनुपर्ने भएको छ । यसअघि एक सय डलर तिरे पुग्दथ्यो । नेपालीका लागि पनि बायोमेट्रिक विवरण काठमाडौँमै लिनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ ।

भारतीय तीर्थ यात्रीलाई कडाई गरिएपछि नेपालका ट्राभल एजेन्सीहरू निरुत्साहित भएका छन् । नेपालको काठमाडौँबाट ल्हासा हवाई यात्रा हुँदै कैलाश मानसरोवर यात्रा नेपालगञ्ज र सिमिकोटबाट हिल्सा तर्फबाट हुने यात्राको तुलनामा महङ्गै पर्ने गरेको छ । कैलाश मानसरोवरको यात्रा सन् २०१६ यता निकै बढेको छ । तर, चीनले पछिल्लो समय गरेको कडा नियम र बढाएको भीसा शुल्कका कारण यात्रीहरू निरुत्साहित हुने देखिएको छ ।

कैलाश मानसरोवर यात्रासम्बन्धी ट्राभल एजेन्सीहरूले ६० हजार डलर धरौटी राख्नुपर्ने मापदण्ड समेत चीनले तोकेको छ । हिन्दू धर्मात्म्वीको पवित्र तीर्थस्थल कैलाश मानसरोवर यात्रामा चीनको कडाई र शुल्क बृद्धिले नेपालमा यससम्बन्धी व्यवसायी चिन्तित भएका छन् । तर, चीनले यसबारे नेपाली पक्षको कुरा सुन्ना कि नसुन्ना ःचासो बनेको छ ।

दर्ता नै नभएको ...

त्यसबारे बुझ्न हामीले केही समयदेखि भीआईपी स्पामा रिपोर्टिङ गर्ने क्रममा एकजना स्टाफसँग नाम नवताउने सतंमा कुराकानी गर्दा उनले भनिन् ‘यो स्पा त कुनै पनि निकायमा दर्ता गरेको प्रमाण पत्र नै छैन ।’

‘हाम्रो साउजी त पावर भएको मान्छे हो नि ? उँहाका मान्छे त महानगरपालिका, नगरपालिकामा छन्

रे मलाइ कसैले केही गर्दैन भन्दै हुनु हुन्थ्यो’ ती स्टाफले निर्धक्कसँग भनिरहेकी थिइन् ।

उनले थपिन् ‘त्यसैले दर्ता गर्नु भएको छैन, मेरो नाम भन्नु भयो भने मलाई तपाइले जागीर दिनुपर्छ है उँहा त पावर वाला मान्छे मलाई तुरून्त हटाउनु हुन्छ होला ।’

उनीसँग हामीले अन्य कुरामा पनि चासो राखेपछि उनले भनिन् तपाई पत्रकार होर ? मलाई त शंका लाग्यो है ? अब त सरले थाहा पाएपछि, मलाई मारुनु हुन्छ होला ?

तपाई मेरो नाम नलिनु है म त बर्बाद हुने भए उनले भनिन् । हामीले उनलाइ शान्त पार्दै यँहा के-के सेवाहरू छन् नि ? भनेर प्रश्न गरेपछि उनले भनिन् सबै सेवाहरू छन्, तपाइहरूलाई के सेवा चाहिँन्छ भन्नुहोस् पैसा भएपछि सबै सेवा उपलब्ध भइहाल्छ नि ।

हामीले के-के हुन्छ नि भनेपछि तपाइले जे चाहानु हुन्छ त्यो सबै पाइहालिन्छ नि ? मात्र पैसाको कुरा त होनि भन्दै खिस हाँसेर उनले फेरि भनिन् तपाइहरूले मलाई बर्बाद बाहेक अरु केही पनि नगर्नु हुने भयो ।

हामी त्यस्तो केही हुँदैन चिन्ता नलिनु भनेपछि ठिकै छ । अब तपाइहरूलाई नभन्ने सबै कुरा भनी सकेकी छु । तर मेरो जागिर गयो भने तपाइहरूले दिनुपर्छ है ? यो मैले अहिले नै भनिँदकी छु उनले भनिन् ।

हुन्छ यही कारणले तपाइको जागिर गयो भने हामी तपाइलाई जसरी भएपनि जागिर खोजिदिउँला नि हुन र ? उनले हस् भनिन् ।

हामीले त्यति भनिसकेपछि उनि केही प्रफुल भइन् हामीले फेरि सम्वादलाई अगाडि बढायौँ यसरी अबैध तरिकामा जोसुकै भए पनि सञ्चालन गर्न पाइदैन नि ? भनेपछि ती स्टाफले भनिन् तपाइहरूले पाइँदैन भनेर हुन्छ ?

हाम्रो सरले सञ्चालन गरिरहनुभएको छ त ? अहिलेसम्म कसैले केही गरेको छैन । के छ मज्जाले पैसा कमाउनु भएकै छ । हामीलाई जागिर दिनु भएकै छ । उहाँ जस्तो नगरपालिकाको पावर भएको मान्छेलाई तपाईहरू प्रमाणपत्र छ कि छैन भनेर सोध्ने काम नगरे हुन्छ उनले भनिन् ।

भीआईपी स्पा एण्ड हेल्थ क्लवको नाममा कसरी अबैध यौन धन्दा सञ्चालन भइरहेको छ, भन्ने कुरा यी स्टापसँगको कुराकानीले हामी सबैलाई स्पष्ट पारिसकेको छ ।

यो बारेमा बुझ्न हामीले पटक–पटक सम्पर्क गर्दा पनि विभिन्न बाहाना बाजी गर्दै सञ्चालक मनि श्रेष्ठले हामीसँग कुरा गर्न समेत मानेका छैनन् ।

हामीले तपाईंले सम्बन्धित निकायबाट समेत प्रमाणपत्र लिनुभएको रहेनछ कसरी र कुन आधारमा तपाइले स्पा सञ्चालन गरिरहनु भएको छ भन्दा उनले कुरा गर्न समेत मानेका छैनन् ।

यसरी राज्यलाई नै ठगेर अबैध तरिकाबाट यौन व्यवसाय सञ्चालन गर्नु कानुनको पनि उपहास गर्नु हो । अबैध तरिकाबाट बालबालिको प्रयोग गरी यस्ता क्रियाकलाप गर्नु र गराउनु पनि जाहेज पर्कने होइन ।

हामीले स्पाबारे खबरदारी गर्दै सम्बन्धित निकाएको ध्यानाकर्षण गराउने समेत काम गरिरहेका छौँ । करिव २ दर्जनभन्दा बढी बालिकालाई अबैध यौन धन्दामा लगाई मासिक ६० लाख भन्दा माथि अबैध कमाउ धन्दा गर्ने भीआईपी स्पाको नाममा अबैध यौन धन्दा चलाउने मनि श्रेष्ठप्रति सम्बन्धित निकायको आँखा कहिले जाने हो त्यो हेर्न बाँकी छ ।

बौद्ध प्रहरी वृत्त र बौद्ध प्रहरी बीटको नजिकै रहेको सो स्पा सेन्टरमा प्रहरीका हाकिमसहित घुम्नुवा गई ‘हेप्पी इन्डिड’ त गर्छन् नै, माशिक नजरानासमेत लिन गरेको ती कर्मचारीले बताइन् ।

स्पाको नाममा हुने यौनजन्य गतिविधिलाई माशिक बुर्फेकै भरमा प्रहरीहरूले खुल्लमखुल्ला रूपमा यस्तो धन्दा चलाउनु दिने हो भने समाजमा विकृति मौलाउँदै जाने स्थानीयले गुनासो पोख्ने गरेका छन् ।

यस्तो छ सर्वोच्चले जारी गरेको निर्देशिका

सर्वोच्च अदालतले २०६५ मा जारी गरेको निर्देशिकामा मनोरन्जनको क्षेत्रमा काम गर्ने कामदार,ग्राहक र साहुले अपनाउनु पर्ने नियमको बारेमा उल्लेख छ । सो निर्देशिकालाई कार्यान्वयन गराउन प्रमुख जिल्ला अधिकारीको नेतृत्वमा अनुगमन तथा कारवाही समिति समेत गठन भएको थियो ।

महिला विकास कार्यालयको

२०८० साल वैशाख २८ गते विहीवार

मातहतमा गठन गरिएको सो समितिले केही समय क्रियासिल ढंगबाट काम गरेपनि संघीय संरचनासँगै महिला विकास कार्यालय खारेज भएपछि सो क्षेत्रमा हुने अबैध गतिविधि माथि कडा निगरानी हुन सकेको देखिँदैन ।

पछिल्लो समय नेपाल प्रहरीले २०७५ सालमा स्थापना गरेको मानव बेचबिखन ओसारपसार व्युरोले २०७६ साल वैशाखदेखि काम सुरु गरेयता राजधानीभित्र हुने आन्तरिक बेचबिखनका घटनामा केही कमि देखिए पनि अहिले खासै चासो दिएको देखिँदैन।प्रहरीले गैरसरकारी संघ-सस्थारसँग पनि सहकार्य गर्दै आएको छ ।

यति हुँदा हुँदै पनि राजधानीका विभिन्न ठाउँमा रहेका मसाज र स्पामा बालिका तथा किशोरीलाई नियुक्तिपत्र विना काममा लगाउने,तलब नतोकी कमिसनको भरमा काममा लगाउने, ग्राहकको इच्छा अनुसार काम गर्न बाध्य बनाउने गरिन्छ ।

मसाज र स्पामा काम गर्ने बालिका तथा किशोरी सानै उमेरमा यौन हिसामा पर्छन् तर आफूलाई परिवार र साथीभाईले के भन्थान् भन्ने डरमा आफ्नो वास्तविकता लुकाउँदा विस्तारै यौन कार्यमा लाग्न बाध्य भएको पाइन्छ ।

यस्तो छ ऐनमा व्यवस्था

मानव बेचबिखन तथा ओसार प्रसार नियन्त्रण ऐन २०६४ मा कुनै प्रकारको फाइदा लिइ वा नलिइ वेश्या वृत्तिमा लगाउने कार्यलाई मानव बेचबिखन तथा ओसार प्रसार गरेको मानिने उल्लेख छ ।

ऐनले वेश्या वृत्तिमा लगाउने वा शोषण गर्ने उद्देश्यले कुनै प्रकारले ललाई,प्रलोभनमा पारी, भुक्त्याइ कसैलाई बसिरहेको घर,स्थान वा व्यक्तिबाट छुटाइ आफूसँग राख्ने वा आफ्नो नियन्त्रणमा लिने स्थानमा राख्ने वा नेपालभर एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा लैजाने वा विदेश लैजाने वा अरु कसैलाई दिने कार्यलाई निषेध गरेको छ ।

कुनै प्रकारको फाइदा लिइ वा नलिइ वेश्या वृत्तिमा लगाउने कसुरको मात्रा अनुसार १० वर्षदेखि १५ वर्षसम्म कैद र ५० हजारदेखि एक लाख रूपैयाँसम्म जरिवाना र वेश्यागमन गर्नेलाई एक महिनादेखि ३ महिना कैद र २ हजार रूपैयाँसम्म जरिवाना हुनेछ ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार सम्बन्धि विद्यमान मूख्य कानुनी व्यवस्थाहरु:
सरोकारवाला निःकाय नेपालको संविधान २०७२ मा मौलिक हक र कर्तव्यको रूपमा र नागरीक सुरक्षा नीतिमा समेत उल्लेख गरेको छ ।

त्यस्तै मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन, २०७४। मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार (नियन्त्रण) ऐन २०६४ र नियमावली २०६५ । श्रमजीवि महिलाहरूप्रति डोक्स रस्ट्रुटेन्ट, डान्स बार,मसाज,स्पा जस्ता कार्यस्थलमा हुने यौन उत्पीडन नियन्त्रण गर्न जारी गरिएको निर्देशिका, २०६५ ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार (नियन्त्रण)ऐन २०६४ र नियमावली २०६५का मुख्य व्यवस्थाहरूमा दण्ड तथा सजाय सम्बन्धि,क्षतिपूर्ति सम्बन्धि, गोपनीयता सम्बन्धि, पिडितको बयान प्रमाणित गराउने व्यवस्था एवं पीडकलाई पक्राउ गर्न वा खानतलासी लिन सकिने व्यवस्था गरिएको छ ।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रणका लागि प्रमुख समन्वयकारी निकायहरूमा महिला,बालबालिका तथा समाजकल्याण मन्त्रालय,मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण राष्ट्रिय समिति, मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण जिल्ला समिति,मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण कार्यदल-उपसमिति मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रण स्थानीय सयन्त्रह सक्रिय छन् ।

त्यस्तै मानव बेचबिखन ऐन २०६४ अन्तर्गत (दफा ४)मा अरुलाई वेश्यावृत्तिमा लगाउनेलाई कारवाही गर्ने कुरा उल्लेख छ। यो के बल राष्ट्रिय दण्ड (संहिता) ऐन,२०१७ को खण्ड ११९ र १२० हो जसले वेश्यावृत्तिको लागि अनुरोध गर्न निषेध गर्दछ ।

कुनै व्य्क्ति वेश्यावृत्तिमा संलग्न भएमा वा कसैलाई संलग्न गराएमा तीन वर्ष कैद र ३० हजार रूपैयाँसम्म जरिवाना हुने ऐनमा उल्लेख छ। यसैबीच ऐनको दफा १२० ले कुनै पनि व्यक्तिले जानीजानी आफ्नो घर, जग्गा वा यातायातका साधन उपलब्ध गराउन नहुने ऐनमा उल्लेख गरेको छ ।